

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

**Transferové ceny mezi spojenými osobami vybraného
podniku**

**Transfer pricing between associated enterprises of selected
company**

Bc. Jana Reindlová, DiS.

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Transferové ceny mezi spojenými osobami vybraného podniku“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucí diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne.....

.....

podpis autora

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat především své rodině a blízkým přátelům, kteří mi byli velkou oporou po celou dobu mých studií. Velké poděkování patří i Ing. Mgr. Janě Kaslové, za možnost navázat spolupráci pro vypracování této diplomové práce, za poskytnuté cenné informace, za trpělivost a čas, který mi věnovala. Děkuji také Ing. Michaele Krechovské, Ph.D. za odborné vedení a rady po celou dobu práce.

Obsah

Úvod	8
Cíle práce a metodika zpracování	9
1 Teoretická východiska problematiky transferových cen	10
1.1 Východiska transferových cen z hlediska nadnárodní legislativy	10
1.2 Východiska transferových cen z hlediska české legislativy	12
1.3 Spojené osoby z hlediska české legislativy	13
1.4 Spojené osoby z hlediska OECD	14
1.5 Cena obvyklá	14
1.6 Transferová cena	15
1.7 Princip tržního odstupu	16
1.8 Srovnávací analýza	18
1.8.1 Charakteristické vlastnosti majetku nebo služeb	19
1.8.2 Funkční analýza	19
1.8.3 Smluvní podmínky	20
1.8.4 Ekonomické okolnosti	21
1.8.5 Podnikatelské strategie	21
1.9 Další faktory	22
2 Základní metody stanovení transferových cen	23
2.1 Tradiční transakční metody	24
2.1.1 Metoda nezávislé srovnatelné ceny – CUP	24
2.1.2 Metoda stanovení ceny při opětovném prodeji (RPM)	26
2.1.3 Metoda nákladů a ziskové přírážky	26
2.2 Transakční ziskové metody	27
2.2.1 Metoda rozdělení zisku (PSM)	28
2.2.2 Transakční metoda čistého rozpětí (TNMM)	29

2.3	Shrnutí metod stanovení transferových cen	30
2.4	Dokumentace k transferovým cenám.....	32
2.5	Rizika chybně vykazovaných transferových cen	33
3	Představení společnosti ABC spol. s r.o.	36
3.1	Společnost ABC a její činnosti	36
3.1.1	Vlastnická struktura.....	36
3.1.2	Předmět činnosti	37
3.1.3	Základní finanční údaje	38
3.1.4	Obchodní strategie společnosti.....	40
3.2	Obchodní model společnosti	40
4	Srovnávací analýza.....	43
4.1	Funkční analýza	43
4.1.1	Funkce vykonávané společností ABC.....	44
4.1.2	Funkce vykonávané společnostmi ve skupině KONCERN jako odběrateli služeb poskytovaných společnostmi ABC.....	45
4.1.3	Shrnutí funkční analýzy.....	45
4.2	Analýza rizik	47
4.2.1	Rizika nesená v souvislosti s poskytovanými službami odběrateli společnosti ABC	47
4.2.2	Rizika nesená společností ABC spojená s uskutečňovanými transakcemi	48
4.2.3	Shrnutí identifikace rizik	51
4.3	Aktiva a lidské zdroje.....	52
4.4	Závěr analýzy funkcí a rizik.....	54
5	Metodika transferových cen pro vybraný podnikatelský subjekt	55
5.1	Způsob stanovení odměny.....	55
5.2	Výběr vhodné metody stanovení transferových cen	58

5.2.1	Metoda srovnatelné nezávislé ceny (CUP)	58
5.2.2	Metoda ceny při opětovném prodeji (RPM).....	59
5.2.3	Metoda nákladů a přírážky (COST+).....	59
5.2.4	Metoda rozdělení zisku (PSM).....	59
5.2.5	Transakční metoda čistého rozpětí (TNMM).....	60
5.2.6	Ověření tržní výše transferových cen vybrané metody	60
5.3	Shrnutí výběru metody transferových cen	65
6	Doporučení.....	67
6.1	Zhodnocení výsledků porovnávací analýzy a doporučení vhodné metody	67
6.2	Aplikace metodiky transferových cen vybraného podniku.....	68
6.3	Doporučení v oblasti dokumentace transferových cen	69
	Závěr	71
	Seznam tabulek	73
	Seznam obrázků	74
	Seznam použitých zkratk	75
	Seznam použité literatury.....	77
	Seznam příloh	80

Úvod

Diplomová práce se zaměřuje na problematiku transferových cen mezi spojenými subjekty vybraného podniku na základě tzv. principu tržního odstupu. Počet podnikatelských subjektů rozšiřující svou obchodní či výrobní činnost za hranice České republiky neustále roste, případně se stávají součástí nadnárodních koncernů nebo jsou majetkově či personálně propojené. Tím se zvyšují kontroly a zájem jednotlivých správců daně na tom, jak probíhají prodeje a nákupy mezi těmito spojenými subjekty a zda nedochází k nedovolenému přelévání zdrojů a zisků do zemí s nižším daňovým zatížením. Daňové subjekty by měly být schopny doložit před správcem daně, jak byly vytvořeny ceny, za které byly jejich produkty prodány spojenému podniku či podnikům. Důkazním prostředkem je pak v tomto případě dokumentace k transferovým cenám. Správně zpracovaná dokumentace je časově i finančně velmi náročná, avšak tato náročnost převáží případná rizika z doměřování daní či jiných sankcí a postihů, která by subjektům hrozila v případě špatného doložení tvorby transferových cen.

Předmětem této diplomové práce jsou metoda nastavení transferových cen a jejich správné určení. Ověření správnosti dohodnuté ceny za obchodní transakci bude probíhat stanovením transferové ceny u klíčových transakcí mezi spojenými osobami vybraného podniku a zvolením vhodné metody ke stanovení transferových cen dle Směrnice Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen OECD) o převodních cenách pro národní podniky a daňové správy (dále jen Směrnice OECD). Výsledkem tohoto postupu pak bude určení ceny s uplatněním principu tržního odstupu, tedy takové ceny, kterou by si podniky mezi sebou stanovily, pokud by šlo o zcela nezávislé konkurenční podniky a ceny by odpovídaly těm tržním.

Tato diplomová práce je rozdělena do dvou částí, teoretické a praktické. Teoretická část se zaměřuje na vymezení základních pojmů k dané problematice. Zabývá se také základními metodami tvorby transferových cen dle Směrnice OECD a riziky spojenými se špatně nastavenými transferovými cenami.

V praktické části budou nastíněny charakteristiky vybraného podniku. Bude provedena srovnávací analýza, která v sobě zahrne funkční analýzu a analýzu rizik. Na základě srovnávací analýzy bude vylučovací metodou vybraná vhodná metoda pro

stanovení transferových cen zvoleného podniku a následně bude ověřeno pomocí dat z české databáze Albertina správné nastavení transferových cen dle zvolené metody.

V závěru této práce budou formulována doporučení pro správné nastavení transferových cen vybraného podniku na základě výstupů ze srovnávací analýzy.

Cíle práce a metodika zpracování

Hlavním cílem diplomové práce je aplikování zvolené metodiky transferových cen u nejčastějších transakcí vybraného podniku se spojenými osobami.

Práce obsahuje několik dalších dílčích cílů. V teoretické části jsou dílčími cíli vymezení problematiky transferových cen z hlediska národního i mezinárodního pohledu a jednotlivých metod a přístupů ke stanovení transferových cen pomocí rešerše a deskripce literárních zdrojů.

V analytické části jsou dílčími cíli charakterizování vybraného podniku, určení vhodné metody ke stanovení transferových cen na základě vylučovací metody a komparace ziskovosti podniku se srovnatelnými nezávislými podniky v odvětví pomocí české databáze Albertina.

1 Teoretická východiska problematiky transferových cen

Pro správné pochopení metodiky transferových cen je potřebné vymezit legislativní rámec, ve kterém je tato problematika řešena. Nejprve bude vymezeno východisko transferových cen z pohledu nadnárodní legislativní úpravy a následně z pohledu české legislativy, přičemž budou vysvětleny základní pojmy tak, jak jsou tyto pojmy definovány dle jednotlivých právních úprav.

1.1 Východiska transferových cen z hlediska nadnárodní legislativy

Transferové ceny se týkají nadnárodních podniků, a proto byly primárně řešeny na mezinárodní úrovni. Jako první se jimi zabývala Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“), která se věnuje sdružováním nejvýznamnějších zemí světa za účelem dlouhodobého ekonomického rozvoje.

Směrnici OECD o převodních cenách pro nadnárodní společnosti a správu daní (dále jen „Směrnice OECD“), která byla vydána v roce 1979 v Paříži a která byla aktualizována k 22. červnu 2010, dodržuje a respektuje i Česká republika, která ji implementovala do své legislativy prostřednictvím pokynů Ministerstva financí, kterým bude věnována podkapitola níže. Směrnici respektuje kromě členských států OECD i velké množství nečlenských států.

Přestože se Směrnice OECD považuje za obecně uznávanou, vznikl Kodex o chování pro dokumentaci o převodních cenách pro sdružené podniky v Evropské unii (dále jen „Kodex“) na základě Usnesení Rady a zástupců vlád členských států EU, kteří se sešli na zasedání Rady EU 27. června 2006, který je politicky závazný. Dle Sobotkové a Solilové (2010) bylo účelem zavedení Kodexu značné snížení daňových komplikací, kterým musí podniky při obchodování se spojenými podniky jiných členských států čelit. Hlavním důvodem vzniku jednotných zásad při tvorbě dokumentace transferových cen bylo usnadnění podnikání nadnárodním podnikům, které vede k podpoře mezinárodního obchodu v rámci EU a zároveň zabránění odlišných výkladů a úprav dokumentace transferových cen v jednotlivých členských státech EU.

Dalšími důležitými dokumenty, které se zabývají problematikou transferových cen, jsou Modelové smlouvy o zamezení dvojitého zdanění vydané OECD a UN¹. Přičemž dle Nerudové (2007) Modelovou smlouvu OECD mezi sebou uzavírají primárně vyspělé země, podle které je právo zdanit příjem ponecháno tomu státu, ve kterém je daňový poplatník rezidentem. Naproti tomu Modelová smlouva UN je uzavírána především rozvojovými zeměmi, ve kterých právo zdanit příjem je ponecháno státu, ve kterém se nachází zdroj příjmu poplatníka.

Dalším dokumentem je Usnesení Rady EU č. 2006/C 176/01 Code of Conduct on Transfer Pricing Documentation for Associated Enterprises in the EU, ve kterém se Rada a zástupci vlád členských států EU usnesli na sjednocení požadavků daňových správ jednotlivých zemí EU a byly upraveny náležitosti dokumentace k transferovým cenám.

Poslední neméně důležitá pravidla, která se týkají i problematiky transferových cen, jsou obsažena v iniciativě OECD (2016), která cílí proti minimalizaci daňové povinnosti prostřednictvím rozdělování daňových základů a přesouvání zisku do jiných daňových jurisdikcí, tzv. BEPS – Base Erosion and Profit Shifting, které byly ve finální podobě zveřejněny OECD 5. října 2015 ve formě akčního plánu. Tímto akčním plánem bylo přijato 15 akčních bodů, které se zaměřují na problém nadnárodních společností, které jsou součástí mezinárodního daňového systému a neplatí „spravedlivý podíl“ na daních. Dle Jakoubka (2017) lze těchto 15 akčních bodů rozdělit pod tři pilíře a to na:

- eliminace daňových úniků prostřednictvím mezinárodní propojenosti zdanění DPPO,
- zdůraznění ekonomické podstaty transakcí,
- zvýšení transparentnosti, jistoty a předvídatelnosti.

BEPS tedy primárně zkoumají funkční a rizikový profil transakcí tzn., že zkoumají skutečnou podstatu ekonomických transakcí, kdo je řídí a kdo o nich rozhoduje, kdo nese funkce a rizika.

¹ United Nations, nebo také OSN Organizace spojených národů

1.2 Východiska transferových cen z hlediska české legislativy

Problematika transferových cen je dle Fučíka (2008) velice diskutovaným tématem a s rozvojem mezinárodního obchodu nabývá neustále na důležitosti. I Česká republika se stále častěji zapojuje do mezinárodních obchodů a český stát si chce přirozeně chránit své daňové příjmy. Firmy vstupují do nadnárodních společností a ty mají často za svůj cíl daňovou optimalizaci. Vedle obchodních a dalších hospodářských výhod se často objevuje i snaha o získání výhod v oblasti daní z příjmů.

To vše je důvodem, proč státní správa České republiky vydala několik oficiálních dokumentů. Aby respektovala mezinárodní všeobecně uznávanou Směrnicí OECD (2010) a Kodex, implementovala je do jednotlivých pokynů Ministerstva financí.

Jako první byl vydán Pokyn MF č. D-258 k uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky – převodní ceny, č.j. 491/1554/2004 ze dne 13. 1. 2004, kde byla stanovena tzv. cena obvyklá, resp. cena sjednaná v souladu s principem tržního odstupu. Tento pokyn byl nahrazen Pokynem MF č. D-332 (2009) č.j.: 39/86 829/2009-393 Sdělení Ministerstva financí k uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky – převodní ceny. Tento pokyn vznikl za účelem sjednocení postupů při určování výše transferových cen uvnitř nadnárodních podniků při respektování Směrnice OECD, Modelové smlouvy o zamezení dvojitého zdanění a příslušných platných zákonů České republiky.

Zároveň došlo k následnému zavedení tzv. editační povinnosti, tedy povinnosti správce daně vyjádřit se k výši stanovené ceny, která byla doplněna do § 34b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, jak uvádí též Fučík (2008).

Do novely zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů s účinností od 1. 1. 2006 byl poté zahrnut druhý okruh závazného posouzení a to možnost požádat správce daně o závazné posouzení v případech, kdy poplatníkovi vznikají pochybnosti, zda jím sjednaná cena se spojenými osobami odpovídá ceně obvyklé. K tomuto institutu vydalo MF Pokyn D – 333 (2009) č.j.: 39/ 86 838/2009-393 k závaznému posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami, který popisuje

metodikou, jakým způsobem poplatníci mohou požádat o závazné posouzení správce daně, pokud si chtějí být jistí, že cena, kterou stanovili za transakce mezi spojenými osobami, je v souladu s legislativním ustanovením obvyklé ceny.²

1.3 Spojené osoby z hlediska české legislativy

Definování spojené osoby je nezbytné pro celou problematiku nastavení transferových cen. Neboť v případě, že se jedná o spojené osoby, hrozí riziko záměrné úpravy nastavení transferových cen a mohlo by tak docházet k záměrnému odlivu zisku a tím pádem i snížení daňové povinnosti. V České republice se obecná problematika transferových cen primárně řeší v § 23 odstavci 7 ZDP, ve kterém jsou definovány právě zmíněné sdružené podniky respektive spojené osoby. Pro účely tohoto zákona se rozlišují kapitálově spojené osoby a jinak spojené osoby takto:

a) kapitálově spojené osoby

1. jestliže se jedna osoba přímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby anebo více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu anebo hlasovacích práv těchto osob,
2. jestliže se jedna osoba nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby anebo více osob; a zároveň tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu anebo hlasovacích práv těchto osob; a

b) jinak spojené osoby,

1. kdy se jedna osoba podílí na vedení nebo kontrole jiné osoby,
2. kdy se shodné osoby nebo osoby blízké podílejí na vedení nebo kontrole jiných osob, tyto jiné osoby jsou vzájemně osobami jinak spojenými (těmi nejsou osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob),
3. ovládající a ovládaná a také osoby ovládané stejnou ovládající osobou,
4. blízké,
5. které vytvořily právní vztah především za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty.

² Pokyn D-333 nahradil Pokyn MF D-292 včetně dodatku k tomu pokynu.

Správná definice spojených osob je důležitá nejen pro aplikaci principu tržního odstupu, ale i pro případné úpravy tvorby cen ze strany správce daně. Zároveň je nutné dodržovat českou legislativu i jednotlivé Modelové smlouvy o zamezení dvojitého zdanění, v případě nesouladu cen mezi dotčenými státy.

1.4 Spojené osoby z hlediska OECD

Vzhledem k principu uplatňování vyšší právní moci, je nutné se podívat i na definování spojených osob z hlediska OECD respektive na to, jak jsou definovány v Modelové smlouvě o zamezení dvojitého zdanění OECD (2014) v článku 9, který uvádí, že jestliže:

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) se tytéž osoby podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu;

pak se jedná o spojené osoby.

Definici spojených osob řeší výše uvedeným způsobem i UN, které k této problematice vydaly Modelovou smlouvu: Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries v New Yorku v roce 2011.

Z výše uvedeného vyplývá, že se dle OECD a zároveň dle UN rozlišují osoby spojené prostřednictvím kapitálu a prostřednictvím osob, které se podílejí na vedení nebo kapitálu společnosti. Definování spojených osob je potřebné především pro potřeby zamezení dvojitého zdanění a je podobné tomu, co je v české legislativě zakotvené v § 23 odst. 7 ZDP, ve kterém je navíc přesně určen podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech, od kterého se již podniky považují za spojené osoby a který byl již popsán výše.

1.5 Cena obvyklá

Pojem obvyklé ceny již byl několikrát zmíněn. Jedná se o cenu, která má v české legislativě více významů. V § 2 odst. 6 zákona č. 526/1990 Sb. o cenách (dále jen ZoC) ve znění pozdějších předpisů se pro účely tohoto zákona obvyklou cenou rozumí: „*cena shodného nebo z hlediska užití porovnatelného nebo vzájemně zastupitelného zboží*

volně sjednávána mezi prodávajícími a kupujícími, kteří jsou na sobě navzájem ekonomicky, kapitálově nebo personálně nezávislí na daném trhu, který není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže. Nelze-li zjistit cenu obvyklou na trhu, určí se cena pro posouzení, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení, kalkulačním propočtem ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku.“

Z výše uvedeného vyplývá, že pro daňové a účetní potřeby se toto pojetí ceny obvyklé nepoužívá a je využíváno pouze v souvislosti s hospodářskou soutěží, kdy při posouzení stanovení ceny za produkt se zjišťuje, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení.

Druhou definicí obvyklé ceny se zabývá zákon č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů v § 2 odst. 1. a pro účely tohoto zákona se cenou obvyklou rozumí: *„cena, která by byla dosažena při prodejkách stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní oblíby... Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním.“*

Dle komentáře MFČR (2014) k určování obvyklé ceny se zákon nevztahuje na sjednávání cen a cena obvyklá se použije v případech, kdy jiné právní předpisy odkazují na právní předpis upravující oceňování majetku cenou obvyklou.

Dále tento komentář v závěru upozorňuje na právní úpravu v daňových zákonech, kdy v případech, že jsou ceny upravovány právními předpisy vyšší právní síly pro speciální účely např. Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy pro účely zákona o dani z příjmů, se primárně postupuje podle těchto dokumentů.

1.6 Transferová cena

Rylová (2009) uvádí, že za transferovou cenu se považuje cena, za kterou podnik převádí zboží a nehmotný majetek, nebo za kterou se poskytují služby sdruženému podniku. V případech pro daňové účely se dva podniky považují za sdružené resp. spojené, pakliže se jeden z nich přímo či nepřímo účastní na vedení,

kontrole nebo jmění druhého podniku nebo obou, tedy v případě, že jsou oba podniky pod společnou kontrolou.

Transferové ceny by měly být uzavírány mezi dvěma spojenými podniky tak, jako by se jednalo o dva nezávislé konkurenční podniky. Takto stanovené ceny jsou pak tedy ceny, které jsou uzavřeny na základě takzvaného principu tržního odstupu. Tomuto principu bude věnována samostatná podkapitola.

Rylová (2009) dále tvrdí, že problém transferových cen vznikl primárně v obchodních transakcích mezi sdruženými podniky v rámci jedné daňové jurisdikce. V současné době mezinárodního obchodu je však zkoumání transferových cen mnohem složitější především kvůli tomu, že se transferové ceny týkají více než pouze jedné daňové jurisdikce. Pokud podnik v jednom státě přizná svůj zisk z mezinárodních operací a druhý stát neumožní podniku učinit odpovídající úpravu výsledného zisku, může dojít ke dvojitému zdanění celé skupiny podniků patřící do nadnárodní společnosti. Tomuto se však snaží zabránit Modelová smlouva o zamezení dvojího zdanění OECD. Přehled platných smluv České republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu resp. z příjmu a z majetku ke dni 24. 8. 2016 je uveden v příloze A.

1.7 Princip tržního odstupu

Jednají-li mezi sebou nezávislé konkurenční podniky, jsou jejich obchodní i finanční podmínky obvykle určovány tržními silami. V případě, že spolu jednají sdružené podniky, jejich obchodní a finanční vztahy nemusejí být ovlivněny tržními silami shodným způsobem, byť se o to dotčené podniky snaží. Princip tržního odstupu tzv. *On arm's length principle* by měl být použit mezi spojenými osobami v jejich obchodních a finančních vztazích tak, aby se co nejvíce přibližovaly běžným cenovým podmínkám na trhu za obdobných okolností.

Výklad principu tržního odstupu je předmětem článku 9 Modelové smlouvy OECD (2014) v odstavci 1, který stanovuje:

„Jsou-li mezi dvěma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích stanoveny či uloženy podmínky odlišné od podmínek, které by existovaly mezi nezávislými podniky, pak jakékoliv zisky, kterých by dosáhl jeden z podniků, kdyby

nebylo těchto podmínek, avšak z důvodu těchto podmínek jich nedosáhl, mohou být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.“

V praxi se tedy při uplatnění principu tržního odstupu snaží primárně přistupovat ke spojeným osobám jako k samostatným nezávislým subjektům a tedy i k jejich transakcím jako ke srovnatelným na běžném trhu, na kterém působí tržní síly za podobných podmínek. Pozornost je upřena přitom na povahu obchodů mezi spojenými osobami a na to, zda podmínky, které byly při uzavírání transakcí, se neliší od podmínek, které by byly uzavřeny v rámci srovnatelných transakcí s ostatními obchodními partnery na trhu. Pokud tomu tak není, dá se předpokládat, že transakce byla účelově zkreslená a vše vede k daňovému úniku.

Hlavním důvodem, proč členské státy OECD i nečlenské státy uplatňují princip tržního odstupu, je zajištění rovnocenného postavení pro daňové účely jak u spojených osob, tak u nezávislých podniků a zároveň aby tak nedocházelo ke vzniku daňových zvýhodnění či znevýhodnění, která by tak zkreslovala jejich konkurenční postavení. Zároveň se tento princip nejvíce blíží fungování otevřeného trhu.

V české legislativě je princip tržního odstupu uveden v § 23 v odstavci 7 ZDP pro účely stanovení základu daně z příjmů takto:

„Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl...“

Dle pokynu D-332 (2009) úpravu základu daně však lze ve vztahu k transakcím mezi osobami jinak spojenými či blízkými aplikovat pouze ve vztazích mezi těmi osobami, které jsou daňovými rezidenty České republiky nebo jsou daňovými rezidenty státu, se kterým Česká republika nemá uzavřenu Smlouvu o zamezení dvojitého zdanění.

V případě, že daňový poplatník není schopen doložit správnou tvorbu transferových cen, je správce daně na základě § 23 a odstavce 7 ZDP oprávněn upravit základ daně o zjištěný rozdíl a následně doměřit daňovou povinnost, která z toho vyplývá. Je tedy zřejmé, že i důkazní břemeno na doložení vykázaného základu daně i stanovení správné výše transferových cen, leží v České republice na daňovém

poplatníkovi oproti jiným jurisdikcím členských států, u kterých je důkazní břemeno na daňové správě.

Je nutné zmínit, že existují i další ustanovení pro zdanění transakcí uskutečněných mezi osobami se zvláštními vztahy v české legislativě i v mezinárodních smlouvách a jejich přehled je uveden v pokynu Ministerstva financí D-332 (2009), avšak vzhledem k jejich specifickým řešením, která jsou odlišná od standardního nastavení transferových cen, se jimi tato diplomová práce nebude blíže zabývat.

1.8 Srovnávací analýza

Aplikování principu tržního odstupu se v praxi provádí pomocí tzv. srovnávací analýzy. Komparovat mezi sebou by se měly takové transakce, které jsou dostatečně srovnatelné, přičemž pokud se vyskytnou případné rozdíly, tak žádný z nich by neměl závažně ovlivňovat cenu nebo její rozpětí, případně by se provedly takové přiměřené úpravy, které by vyloučily dopady takovýchto rozdílů. Zároveň je třeba porozumět tomu, jak nezávislé společnosti posuzují potenciální transakce, aby se dal určit stupeň srovnatelnosti, včetně toho, zda a jaké úpravy jsou nutné pro její stanovení.

Rylová (2009) tyto transakce rozděluje na kontrolované a nezávislé. Kontrolované transakce jsou vzájemné transakce mezi dvěma spojenými podniky, které se srovnávají s nezávislými transakcemi mezi nezávislými podniky. Fučík a kol. (2008) a Směrnice OECD (2010) označuje kontrolované transakce jako řízené a Dvořáček a Tyll (2010) je označují jako závislé. Stále jde však o jedno a totéž. Tato diplomová práce bude dále držet pojmenování řízené a nezávislé transakce dle Směrnice OECD, přičemž řízené transakce označují veškeré obchodní vztahy mezi spojenými podniky a nezávislé transakce obchodní vztahy mezi nezávislými podniky.

Srovnávací analýza v sobě zahrnuje pět faktorů, které mohou být významné při stanovování srovnatelnosti. Dle Směrnice OECD (2010) se jedná o:

- charakteristické vlastnosti majetku nebo služeb,
- funkční analýza,
- smluvní podmínky,
- ekonomické okolnosti,
- podnikatelské strategie.

Jejich charakter posouzení při stanovování srovnatelnosti bývá dvojitý. První se zaměřuje na posouzení faktorů ovlivňujících řízené transakce daňového poplatníka a druhé posouzení týkající se faktorů ovlivňujících nezávislé transakce. Při hodnocení důležitosti jakýkoliv chybějících informací o možných srovnatelných transakcích, je důležité vzít v úvahu zvolenou akceptovanou metodu pro stanovení transferových cen a charakter řízených transakcí, přičemž vše se může případ od případu lišit.

1.8.1 Charakteristické vlastnosti majetku nebo služeb

Srovnání vlastností majetku nebo služeb může být velice užitečné při stanovování srovnatelnosti řízených a nezávislých transakcí, neboť právě různost specifických vlastností majetku nebo služeb alespoň částečně vysvětluje rozdílné ceny na volném trhu.

Dle Rylové (2009) jsou těmito důležitými vlastnostmi u majetku jeho fyzické vlastnosti, kvalita, dostupnost, spolehlivost a objem nabídky. U služeb je to pak jejich charakter a rozsah. Zmiňuje i nehmotný majetek, u kterého je to především povaha transakce, délka a stupeň ochrany nebo předpokládané zisky. Jako příklad pak uvádí konfekční šaty ušité z kvalitní látky, které budou dražší než šaty stejného střihu a velikosti z méně kvalitního materiálu, neboť právě rozdíl v ceně použitého materiálu se musí odrazit v celkové ceně hotového výrobku. Stejně tak jako ceny za služby renomované daňové poradenské firmy a začínajícího daňového poradce budou diametrálně odlišné, neboť náklady a záruky, které s poskytnutou službou souvisejí, budou vyšší u poradenské firmy a to například o školení, náklady na zaměstnance, cestovné apod., byť výsledek služby bude v obou případech stejný.

1.8.2 Funkční analýza

Funkční analýza je dle Rylové (2009) procesem pro potřeby srovnávací analýzy, ve kterém je nutné identifikovat funkce, které každý ze zúčastněných podniků vykonává, a porovnat je s riziky, které podniky podstupují. Přičemž Směrnice OECD (2010) zdůrazňuje, že by měl být zohledněn i typ používaného majetku jako jsou stroje a vybavení, užití hodnotného nehmotného majetku atd. a typ použitého majetku jako je stáří, tržní hodnota, umístění a dostupná ochranná práva majetku atd.

Funkce, které jsou srovnávané, jsou například navrhování, výroba, montáž, výzkum a vývoj, poskytování služeb, nákup, distribuce, marketing, propagace, doprava, financování, řízení atd. Obecně by měly být identifikovány základní funkce a provedeny úpravy podstatných odchylek od funkcí, které jsou prováděny nezávislymi podniky, se kterými je podnik srovnáván, při zohlednění podstupených rizik. Na otevřeném trhu je podstupení zvýšeného rizika vynahrazováno zvýšením předpokládaného výnosu, byť skutečný výnos se může, ale nemusí zvýšit, v závislosti na míře, ve které jsou rizika skutečně realizována.

Příklady rizik, která se berou v úvahu, jsou tržní rizika jako vstupní náklady a kolísání výstupní ceny, riziko ztráty spojené s investicí do majetku, strojů a vybavení a s jejich užíváním, riziko úspěchu a neúspěchu investice do výzkumu a vývoje, finanční rizika jako rizika způsobená pohyby měnových kurzů či úrokové míry, úvěrová rizika atd.

Na základě výstupů z funkční analýzy je pak možné určit eventuální srovnatelné transakce, se kterými může být sledovaná transakce komparována a po vyhodnocení se pak určí metoda, která je vhodná pro stanovení souladu nebo rozporu s principem tržního odstupu.

1.8.3 Smluvní podmínky

Smluvní podmínky transakce obecně určují, jak budou mezi smluvní strany rozděleny odpovědnosti, rizika a přínosy. Dle Směrnice OECD (2010) by měla být analýza smluvních podmínek součástí funkční analýzy. Podmínky transakcí nemusí být vždy uvedeny pouze v písemné smlouvě, mohou být obsahem korespondence či jiné komunikace mezi stranami. V případě, že neexistují podmínky v písemné formě, je nutné smluvní vztahy stran odvodit z jejich chování a z ekonomických zásad, kterými se obecně řídí vztahy mezi nezávislymi podniky.

Rylová (2009) dále uvádí, že existují rozdílné zájmy v obchodování mezi nezávislymi podniky a ty zabezpečují, že nezávislé podniky budou vést druhou stranu k dodržování podmínek smlouvy. Naproti tomu u spojených podniků tomu tak být nemusí a proto je důležité zjistit, zda jsou smluvní podmínky dodržovány a především, zda je jejich dodržování vyžadováno či chování jedné ze stran nesvědčí o opaku.

Typickým příkladem je hrazení smluvních či mimosmluvních sankcí za pozdní platby za provedené výkony, které nemusí být mezi spojenými podniky vždy vyžadováno.

1.8.4 Ekonomické okolnosti

Ekonomické okolnosti jsou důležité pro stanovení srovnatelnosti trhů. Mezi ekonomické okolnosti patří dle Směrnice OECD (2010) například geografické umístění, velikost trhů, rozsah konkurence na trzích a vzájemné postavení kupujících a prodávajících, dostupnost substitučního zboží a služeb, úroveň nabídky a poptávky na trhu jako celku a v určitých oblastech i kupní síla spotřebitele, povaha a rozsah státní regulace trhu, výrobní náklady včetně nákladů na půdu, pracovní sílu a kapitál, náklady na dopravu, úroveň trhu (např. maloobchod, velkoobchod), datum a čas transakce atd. Aby bylo dosaženo srovnatelnosti nezávislých cen na různých trzích, musí být identifikován relevantní trh nebo trhy a brány přitom v úvahu dostupné substituční produkty.

1.8.5 Podnikatelské strategie

Pro účely transferových cen při určování srovnatelnosti řízených a nezávislých transakcí podniku je třeba analyzovat a zohlednit také podnikatelské strategie, které dle Směrnice OECD (2010) berou v úvahu mnoho aspektů podniku, jako jsou inovace a vývoj nového produktu, míra diverzifikace, odpor k riziku, hodnocení politických změn, existující i připravované právní předpisy, upravující pracovní práva zaměstnanců a jejich postavení, doba trvání ujednání a ostatní faktory, které souvisejí s každodenním chováním podniku.

Daňové správy mohou analyzovat chování stran, zda je v souladu s určitou podnikatelskou strategií, kterou daňový poplatník sledoval a která mu dočasně snížila jeho zisky náhradou za vyšší zisky v dlouhodobém horizontu. Připouští se, že zvolená strategie může být i neúspěšná a ztrátová v určitém období, například při zavádění nového produktu na trh mohou být ceny zkresleny vyššími náklady při současném zavedení nižší koncové prodejní ceny nového produktu. Pokud dojde i k nenaplnění plánovaného množství prodeje, tak to však ještě neznamená, že je produkt neúspěšný.

1.9 Další faktory

Pokyn MF D-332 (2009) k uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky – převodní ceny uvádí ještě další faktory, které je nutné brát v potaz při posuzování, zda jsou transferové ceny mezi spojenými podniky stanoveny na základě principu tržního odstupu, a to například:

- zjištění, zda uvedená transakce skutečně proběhla,
- zjištění, zda řízená transakce úzce nesouvisí ještě s jinou transakcí, kdy v některých případech nelze transakce posuzovat jednotlivě,
- zjištění, zda neexistují vzájemné kompenzace ve smluvních podmínkách,
- užití a komparace údajů za více zdaňovacích období (jako příklad se uvádí vývoj zisku za poslední roky),
- porovnání zisků a ztrát v rámci celé skupiny spojených podniků (např. když jeden z kontrolovaných podniků vykázal ztrátu, tak zda ji vykazují i ostatní členové skupiny).

To, zda uvedená transakce skutečně proběhla, musí prokázat samotná společnost, z tohoto důvodu by dle Jakoubka (2017) měly společnosti vytvářet interní databáze, ve kterých by byly uvedeny skutečnosti dokazující, že služby byly skutečně poskytnuty a příjemci z nich plynul určitý přínos. Pro prokázání podstaty transakce by proto měly společnosti archivovat například zápisy z jednání, reporty, e-mailové komunikace a faktury s co nepodrobnějším popisem a výpisem poskytnutých služeb, neboť faktura jako taková není důkazem o poskytnutí služby, tím je příloha k faktuře, a je nutné opět zdůraznit, že prokázání poskytnutí služby je v české legislativě na poplatníkovi.

Následující metody stanovení transferových cen vyžadují rozdílný stupeň srovnatelnosti, vždy by však měla být splněna určitá základní kritéria srovnatelnosti při výběru srovnatelných transakcí a jejich komparací s transakcemi řízenými.

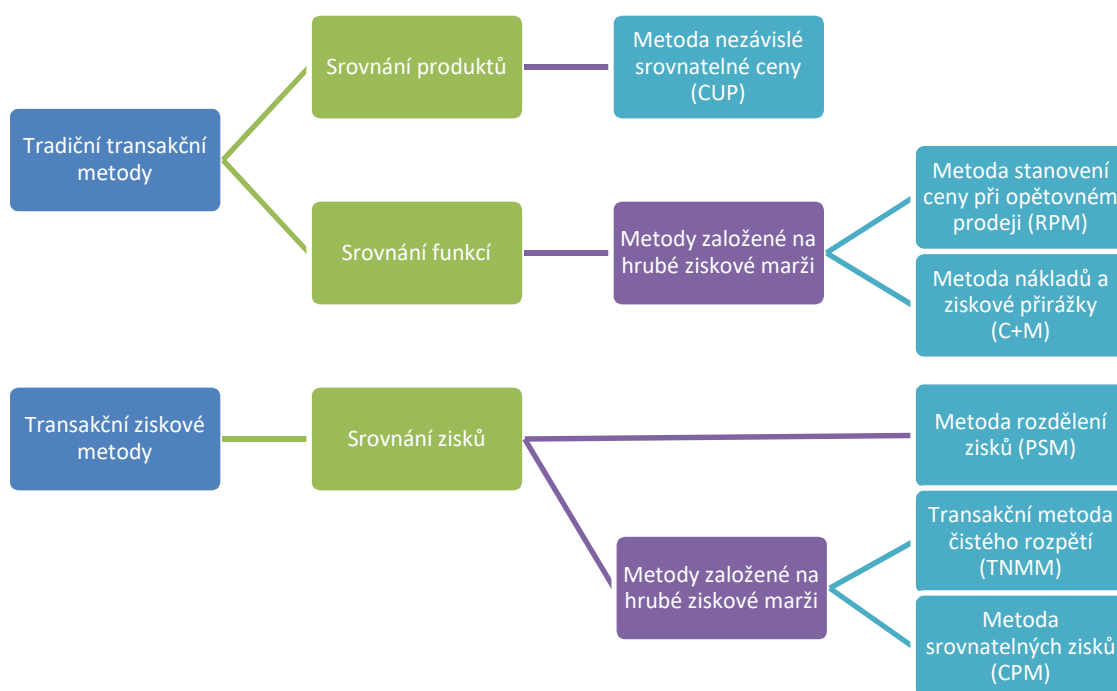
2 Základní metody stanovení transferových cen

Po provedení srovnávací a funkční analýzy je možné začít se zjišťováním výše transferové ceny, přičemž se bude používat určité cenové rozpětí, ve kterém se mohou ceny za srovnatelné výrobky či služby pohybovat.

Základní metody pro stanovení transferových cen jsou primárně vymezeny ve Směrnici OECD (2010) a je třeba zmínit, že má pro své členy spíše doporučující charakter než direktivní. Každý členský i nečlenský stát si tak může jednotlivé metody přizpůsobit podle potřeby, to znamená, že si může přidat či zcela vyloučit některé z metod při implikování do vlastní legislativy.

Pro lepší přehlednost je níže uvedeno schéma zobrazující přehled možných metod pro stanovení transferových cen dle Směrnice OECD.

Obrázek 1 Přehled metod stanovení transferových cen

Zdroj: Vlastní zpracování (2017), dle Dvořáček a Tyll (2010) s.105.

Jak je již z výše uvedeného obrázku vidět, metody se primárně dělí na tradiční transakční metody a transakční ziskové metody, pomocí nichž je možné určit, zda jsou

obchodní a finanční podmínky mezi spojenými podniky stanové v souladu s principem tržního odstupu.

V české legislativě, dle pokynu MF D-332 (2009), je doporučeno pouze pět metod pro stanovení transferových cen. Z české legislativy je tedy vyloučena poslední uvedená metoda - metoda srovnatelných zisků (CPM), která se dle Strouhala (2013) zabývá předně srovnatelnými nezávislými podniky než srovnatelnými nezávislými transakcemi, byť přitom stále respektuje princip tržního odstupu. Vzhledem k tomu, že se jedná o období transakční metody čistého rozpětí TNMM, nebude se jí tato práce dále věnovat.

Výběrem metody pro stanovení transferových cen by měl být vždy naplněn cíl o nalezení nejvhodnější metody pro konkrétní transakční případ. Jednotlivé metody, které jsou používány pro účely stanovení transferových cen, budou blíže představeny a popsány v následujícím textu.

2.1 Tradiční transakční metody

Tradiční transakční metody jsou dle již výše uvedeného schématu tři. Přičemž vždy vycházejí ze znalosti ceny nebo hrubého obchodního rozpětí, avšak je mezi nimi rozdíl v tom, zda jsou srovnávány produkty nebo funkce. Při porovnávání je třeba vzít v úvahu vlivy, které by mohly mít vážný dopad na celkovou výši ceny či přírážky, a očistit o ně porovnávané ukazatele.

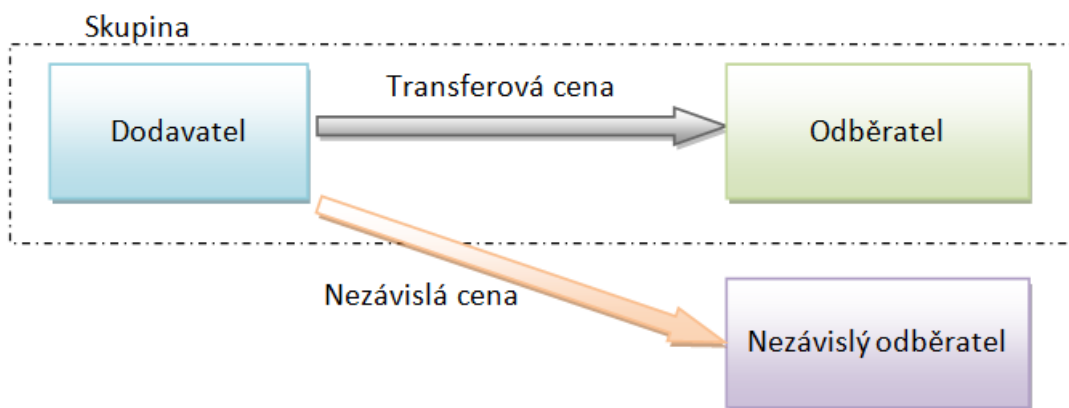
2.1.1 Metoda nezávislé srovnatelné ceny – CUP

Metoda nezávislé srovnatelné ceny (angl. Comparable Uncontrolled Price – dále jen „CUP“) dle Směrnice OECD (2010) je základní, nejjednodušší a v praxi nejvíce využívanou metodou při stanovování transferových cen, avšak s velkou mírou srovnatelností. Je založena na srovnání cen řízené transakce se srovnatelnou nezávislou transakcí v souladu s principem tržního odstupu za srovnatelných podmínek. Jakýkoliv rozdíl mezi těmito cenami, pak může poukazovat na to, že není dodržen princip tržního odstupu v obchodních a finančních vztazích mezi spojenými podniky a může tak docházet k přerozdělování zdanitelných příjmů mezi prodávajícím a kupujícím ve prospěch celé skupiny.

Dle Pokynu MF D-332 (2009) by mělo platit, že řízená cena se rovná ceně nezávislé. A protože je metoda CUP nejjednodušším a nejjistějším způsobem pro aplikaci principu tržního dostupu, tak se použije přednostně před ostatními metodami všude tam, kde lze najít srovnatelné nezávislé transakce. V praxi je tedy nejvhodnější použití ceny stanovené metodou CUP v případech, kdy na trhu existuje identický produkt, za který by podnik uvnitř skupiny spojených podniků zaplatil stejnou cenu, jako podnik stojící mimo skupinu. Jako příklad těchto produktů lze uvést úroky z úvěrů a půjček a homogenní produkty, které jsou běžně dostupné na trhu od nezávislých subjektů.

S metodou CUP dle Jakoubka (2017) souvisí ještě tzv. koncept vnitřní srovnatelné ceny, kdy společnost vykonává určitou transakci se spojenou, ale i s nezávislou osobou. Graficky by se takové transakce daly vyjádřit následovně:

Obrázek 2 Koncept vnitřní srovnatelné ceny

Zdroj: Vlastní zpracování, dle Jakoubka (2017)

V takovýchto případech je pro správce daně nejjednodušší a také nejčastější způsob doměřování daní z rozdílů cen, neboť 80 % a více produktů bývá prodáno mateřské společnosti a zbytek externím nezávislým odběratelům. Společnost pak musí vysvětlovat rozdíly v cenách, to dělá například tím, že mateřská firma má nárok na množstevní slevy neboť zajišťuje společnosti stálý odběr, odpadají přepravní a skladovací rizika.

2.1.2 Metoda stanovení ceny při opětovném prodeji (RPM)

Dvořáček a Tyll (2010) uvádějí, že metoda stanovení transferové ceny při opětovném prodeji (angl. Resale price method dále jen „RPM“) v souladu s principem tržního odstupu je používána pro obchodní transakce mezi spojenými podniky, které dále zpeněží nebo distribuují produkt nezávislým společností, aniž by produktu přidávaly nějakou další podstatnou přidanou hodnotu či ho nějak výrazněji měnily pro další využití, a je založena na hrubé ziskové marži.

Dle Pokynu MF D-332 (2009) by u RPM mělo platit, že řízená (transferová) cena by se měla rovnat nezávislé ceně, která je snížena o hrubé obchodní rozpětí (hrubou marži) závislého prodejce.

Směrnice OECD (2010) uvádí, že je tato metoda vhodná především pro marketingové operace respektive v procesech distributorů. Dle Dvořáčka a Tylla (2010) je vhodnější v případech, kdy výrobce poskytl rozsáhlejší a hůře ocenitelné funkce než závislý distributor. Avšak uvádí, že si je OECD vědomé, že pro daňové správy je využití této metody velmi komplikované až nemožné při stanovování výše hrubého rozpětí v případech, kdy jsou k produktům přidány na úrovni distributora ještě jiné nehmotné statky, jako je například obchodní značka. Jako další důvod k rozdílu ve výši hrubého rozpětí uvádí výhradní právo prodeje distributora u daného produktu.

2.1.3 Metoda nákladů a ziskové přírážky

Metoda nákladů a ziskové přírážky (angl. Cost plus method – dále jen „COST+“) vychází dle Pokynu MF D-332 (2009) z nákladů, které vznikají dodavateli v řízené transakci za majetek nebo služby, které poskytuje spojenému podniku, a k nim se pak přičítá ještě jeho zisková přírážka při respektování principu tržního odstupu.

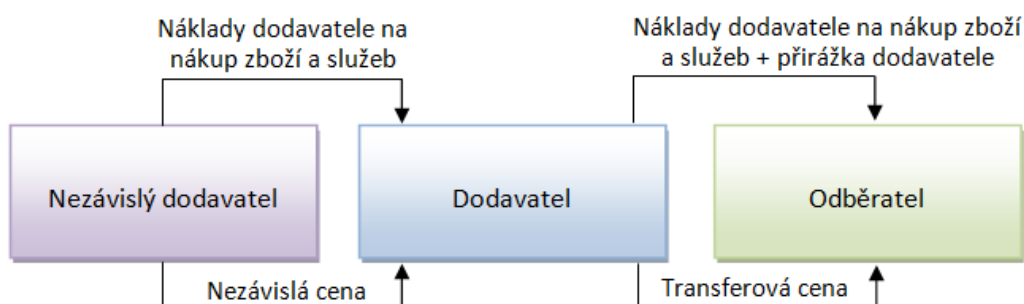
Jedná se o podobnou metodu jako je již výše zmíněná RPM, neboť obě metody jsou zaměřené na sledování hrubé ziskové marže. Metoda COST+ je dle Dvořáčka a Tylla (2010) však více využívána výrobci, kteří produkty, jež vyrobí, dále prodávají v rámci řízené transakce spojeným podnikům.

Dle Pokynu MF D-332 (2009) tedy platí, že transferová (řízená) cena je rovna nezávislé ceně, ke které se přičte hrubá zisková přírážka závislého dodavatele. Využití tato metoda pak nachází tam, kde závislý dodavatel prodává polotovar od nezávislého

dodavatele spojenému podniku, přičemž sám produktu nezvyšuje jeho hodnotu, to udělá až spojený podnik a následně produkt prodá koncovému zákazníkovi.

Obecně, jak zobrazuje obrázek níže, vychází tato metoda z nákladů, které vznikají dodavateli majetku v řízené transakci na majetek převedený nebo služby poskytované spojené společnosti. K těmto nákladům je pak připočten přiměřený zisk s ohledem na vykonávané funkce a míru postoupených rizik.

Obrázek 3 Metoda nákladů a přírážky COST+

Zdroj: Vlastní zpracování, dle Jakoubka (2017)

Dalším příkladem využití metody COST+ může být poskytování služeb, jako jsou manažerské, podpůrné či komisionářské služby, dohody o společném využívání vybavení nebo dlouhodobé dohody o nákupu a dodávce.

Cenové rozpětí je pak ovlivňováno úrovní aktivit vykonávaných daným subjektem.

2.2 Transakční ziskové metody

Další skupinou metod stanovování transferových cen jsou transakční ziskové metody, které se nazývají ziskové, neboť u nich dochází ke srovnání výše zisků z transakcí mezi spojenými podniky. Mezi metody vhodné ke stanovování transferových cen byly přidány z důvodu toho, že u tradičních transakčních metod byl největším problémem pro jejich využití nedostatek srovnávacích prvků pro určení cen s principem tržního odstupu. Transakční ziskové metody existují tedy tři – metoda rozdělení zisku (PSM), transakční metoda čistého rozpětí (TNMM) a metoda srovnatelných zisků (CPM). Poslední jmenovaná je určena především pro USA, kde

nahrazuje metodu TNMM a ani Směrnice OECD (2010) ji nemá mezi doporučenými metodami, proto se jí dále nebude tato práce zabývat.

Obě metody, doporučované Směrnicí OECD (2010), jsou blíže popsány níže.

2.2.1 Metoda rozdělení zisku (PSM)

Metoda rozdělení zisku (angl. Profit split method, dále jen „PSM“) vychází z dosaženého zisku z určité transakce a ten je pak rozdělen mezi oba zúčastněné spojené podniky podle toho, jak který podnik přispěl k celé transakci.

Dvořáček a Tyll (2010) uvádějí pro výpočet transferové ceny při využití této metody dva kroky, které je třeba učinit.

1. krok: přesné určení výše celkového zisku, který byl dosažen oběma spojenými subjekty v rámci řízené transakce. Je to z toho důvodu, že u této metody nejsou sledované zisky za celou skupinu, ale zisky z jednotlivých transakcí. Zisk ve formě před úroky a zdaněním (EBIT), který je tedy v podstatě ziskem provozním. Někdy je mezi podniky dělen hrubý zisk.

2. krok: samotné dělení zisku mezi zúčastněné spojené subjekty. Pro rozdělení je možné použít různé poměrové ukazatele jako je ukazatel rentability aktiv (ROA) a rentability tržeb (ROS), tyto ukazatele jsou také nejvíce doporučovány. Tyto ukazatele se určují pro každý dotčený subjekt zvlášť a poté následuje samotné rozdělení zisku. Přičemž je kladen velký důraz na určení velikosti příspěvku každého ze subjektů k dosaženému celkovému zisku, podle toho, jaký je jejich jednotlivý podíl na vstupech, tržbách, použitém kapitálu, neseném riziku apod. To vše je součástí funkční analýzy.

Pro rozdělení zásluh se používají dva přístupy, které slouží i pro samotné dělení zisku, a to analýza zásluh a zbytková analýza.

Analýza zásluh rozděluje zisky z řízených transakcí mezi spojené podniky na základě funkcí, které vykonával každý ze zúčastněných subjektů a doplňuje je o co největší množství externích údajů o trhu, které dokládají, jak by v podobných situacích dělily zisky mezi sebou nezávislé podniky.

Zbytková analýza rozděluje kombinované zisky ze sledovaných řízených transakcí opět ve dvou krocích. V prvním kroku je oběma dotčeným spojeným subjektům přiznán zisk, který má dostatečnou základní návratnost odpovídající druhu

transakce, například pomocí výše zmíněných ukazatelů ROS a ROA. Návratnost je opět porovnávána se srovnatelnými transakcemi mezi nezávislymi podniky. A ve druhém kroku je pak zisk, který zbyl po prvním dělení, přidělen dotčeným stranám podle analýzy skutečností tak, jak by byl tento zbylý zisk rozdělen mezi nezávislymi podniky.

Metodu PSM je vhodné použít všude tam, kde jsou jednotlivé transakce příliš propojené, že by bylo obtížné je posuzovat každou zvlášť. Fučík a kol. (2008) uvádí, že je využívána především u transakcí s převody vysoce hodnotného popřípadě jedinečného nehmotného majetku.

Výhody dle Rylové (2009) lze spatřovat v tom, že tato metoda může brát v úvahu faktické rozdělení funkcí a odpovědnosti mezi spojenými podniky a také může reflektovat jedinečné charakteristiky podnikání, které tyto podniky provozují. Hlavně zdůrazňuje fakt, že tato metoda zajistí, že žádné z dotčených stran nebude prisouzen extrémní a nepravděpodobný zisk, neboť vyčísluje hodnotu, kterou obě strany přinášejí v řízené transakci. Dvořáček a Tyll (2010) ještě přidávají výhodu toho, že se metoda PSM nespolehá jen přímo na blízké srovnatelné transakce mezi nezávislymi podniky, ale může být využita i v těch případech, ke kterým nejsou k dispozici žádné takové srovnatelné transakce.

Nevýhodu pak lze spatřovat v důležitosti získávání zahraničních externích údajů spojených společností, u kterých panují obavy, že informace o externích trzích nebudou zohledňovány při uplatňování této metody.

2.2.2 Transakční metoda čistého rozpětí (TNMM)

Transakční metoda čistého rozpětí analyzuje čistý zisk dosažený spojeným subjektem v rámci řízené transakce poměrně k vhodnému základu jako např. náklady, tržby či aktiva. Tato metoda funguje na podobných principech jako metody Cost+ a RPM, jen pracuje s čistým ziskem resp. s čistou ziskovou marží.

Dvořáček a Tyll (2010) uvádějí, že by se čisté rozpětí daňového poplatníka z řízené transakce v ideálním případě mělo stanovit na základě čistého rozpětí, kterého by dosáhl tentýž poplatník z nezávislé transakce. Pro srovnání se nejčastěji používá průměrné čisté rozpětí dosahované v sektoru, ve kterém spojený subjekt provádí svou obchodní činnost.

Pro dosažení spolehlivých výsledků je třeba provést funkční srovnatelnost transakcí u spojeného subjektu a nezávislých podniků ve stejném odvětví, aby se určilo, zda se jedná o srovnatelné transakce, a určit, jaké další úpravy je třeba pro to ještě udělat.

Výhodou této metody jsou především čistá rozpětí, která méně ovlivňují rozdíly v transakcích, než u cen stanovených metodou CUP. Dle Rylové (2009) není pro TNMM nutná příliš velká srovnatelnost vůči předmětům transakce a pracuje s relativně dobře dostupnými nezávislými údaji. Jako ukazatel se uvádí poměr zisku vůči nákladům nebo zisku vůči tržbám.

Nevýhodou této metody je, že neumí potvrdit existenci ztrát, které však jsou běžnou součástí podnikání a pokud k nim dojde, tak to není v rozporu s principem tržního odstupu. Další nevýhodou dle Dvořáčka a Tylla (2010) je, že se zaměřuje pouze na jeden zkoumaný subjekt a jednostranná analýza tak nemusí brát pro účely komparace celkovou ziskovost kontrolované skupiny z řízených transakcí, tím pádem může být implicitně některému podniku ze skupiny přisouzen nepravděpodobně nízký či naopak vysoký zisk. Čisté rozpětí daňového poplatníka také mohou ovlivňovat faktory, které mají méně významný či méně přímý vliv na cenu nebo hrubé rozpětí.

2.3 Shrnutí metod stanovení transferových cen

Přednost v určení, zda jsou transferové ceny stanoveny v souladu s principem tržního odstupu, mají tradiční transakční metody před ziskovými. Dle Dvořáčka a Tylla (2010) se v dosavadní praxi prokázalo, že ve většině případů se tyto metody dají použít, a však připouští, že existují i případy, kdy nemohou být spolehlivě aplikovány. Takové případy nastávají, když o nezávislých transakcích nejsou dostupné dostatečné údaje, či jsou tyto údaje považovány za nespolehlivé, případně jejich použití nedovoluje povaha podnikatelské situace. Pak je nutné použít ziskové transakční metody s kombinací tradičních transakčních metod, avšak nesmí být rovnou použita zisková transakční metoda, aniž by se nejprve posoudila její spolehlivost. V praxi však neexistuje dostatek zkušeností s aplikací ziskových transakčních metod u členských států OECD a proto je pro ni obtížné stanovit přiměřená omezení, které se týkají použití těchto metod. U těchto metod by měla být zvláštní opatrnost, zda ziskové transakční metody je správné

a vhodné použít a zda jejich použití na určité aspekty případů poskytne tržní odpověď, když se metody použijí samostatně či v kombinaci s tradiční transakční metodou.

Dle Jakoubka (2017) Směrnice OECD hovoří o tom, že se má použít nejvhodnější metoda a není tedy nutné detailně prověřovat vhodnost každé metody ani zdůvodňovat, proč byla některá z metod vyloučena.

Přehled metod a kdy je vhodné tyto metody použít dle Jakoubka (2017), ukazuje tabulka uvedená níže.

Tabulka 1 Přehled metod ke stanovení transferových cen

Typ transakce	Metoda	Podmínka
Prodej vlastních výrobků	CUP	Dostupnost obvyklé ceny za srovnatelný produkt
	COST+	Obvyklá cena za srovnatelný produkt není dostupná
Distribuce (prodej zboží)	CUP	Dostupnost obvyklé ceny za srovnatelný produkt
	R-	Obvyklá cena za srovnatelný produkt není dostupná
	COST +	Komisionář
Služba	CUP	Hodinová sazba
	COST+	Paušální cena
Financování	CUP	Dostupnost obvyklého úroku ve srovnatelné úvěrové facilitě
	COST+ (základní sazba + úroková marže)	Obvyklý úrok ve srovnatelné úvěrové facilitě není dostupný
Licencování	CUP	Srovnatelné licence

Zdroj: Vlastní zpracování, dle Jakoubka (2017)

Jak je z výše uvedené tabulky vidět, kromě zvolení vhodné metody pro stanovení transferové ceny, je nutné respektovat i podmínky, které s danou metodou souvisí a které jsou uvedeny ve třetím sloupci tabulky.

2.4 Dokumentace k transferovým cenám

Podkladem ke stanovení transferových cen, ve kterém jsou obsaženy funkční a srovnávací analýzy a také zdůvodnění výběru použité metody pro výpočet, je tzv. dokumentace k transferovým cenám. Ta slouží zároveň i jako důkazní prostředek při jednání s daňovými orgány příslušných států. V České republice leží důkazní břemeno na daňovém poplatníkovi a ne na správci daně, jako je tomu v jiných členských státech OECD, avšak v ČR je dokumentace k transferovým cenám stále nepovinná.

V České republice stanovuje Pokyn Ministerstva financí D-334 (2009) doporučený rozsah dokumentace k tvorbě transferových cen mezi spojenými osobami a uvádí, co by měla předkládaná dokumentace obsahovat za informace na základě přijatého evropského kodexu EU TPD a implementuje jeho pravidla do svých legislativních nařízení či jiných forem sdělení. Tento pokyn akceptuje výše zmíněný kodex v plném rozsahu a zároveň zohledňuje veškerá národní specifika a souvislosti, přičemž veškeré zásady jsou aplikovány v souladu s platnými tuzemskými předpisy jak v tuzemských, tak i v mezinárodních obchodních vztazích se spojenými osobami.

Je na každém podniku, zda přijme koncept EU TPD a vytvoří tak základní dokumentaci za celou skupinu jednotně (tzv. dokumentem Masterfile doplněným dokumentacemi, které jsou vyžadovány a specifikovány daným státem), nebo bude dokumentovat tvorbu svých transferových cen sám za sebe. Ať už se podnik rozhodne jakkoliv, předkládaná dokumentace v ČR by měla podle výše zmíněného pokynu MF D-334 (2009) obsahovat následující informace:

- informace o skupině (případně Masterfile dokument) – například o tom, co je podnikatelskou činností skupiny, popsána vlastnická a organizační struktura celé skupiny, právní formy jednotlivých spojených osob, informace o těch spojených osobách, které se podílejí na obchodních vztazích, jejich hospodářské výsledky, rozdělení funkcí a rizik ve skupině atd.,

- informace o podniku – by měly obsahovat popis podnikatelské činnosti, vlastnickou a organizační strukturu, hospodářský výsledek minulých let, příslušné finanční ukazatele, obchodní strategie atd.,
- informace o obchodním vztahu (transakci) – se zaměřují především na přesný popis předmětu obchodní transakce, ekonomické a obchodní podmínky, smlouvy, které podnik uzavřel s dotčenými spojenými subjekty, objem dané transakce, funkce a rizika s tím spojená atd.,
- informace o ostatních okolnostech majících vliv na obchodní vztah – příslušná legislativa, strategie podniku – především ty marketingové, zvláštní ekonomické okolnosti na trhu apod.,
- informace o způsobu tvorby převodních cen – jaká metoda byla použita, zdůvodnění, proč právě tato metoda, informace o srovnatelných obchodních vztazích (a to jak ve skupině, tak mimo ni mezi nezávislými subjekty) a srovnávací analýza dle Směrnice OECD,
- informaci o tom, zda je dokument tvořen na základě konceptu EU TPD.

Výše uvedené informace v souhrnném dokumentu by měly správci daně stačit k tomu, aby rozhodl, zda podnik jedná v souladu s principem tržního odstupu a zda jím uplatňované transferové ceny odpovídají cenám srovnatelných s transakcemi mezi nezávislými subjekty.

Existují tři případy, ve kterých musí daňový poplatník předložit správci daně dokumentaci k převodním cenám, a to:

1. v rámci prokazování daňové povinnosti,
2. v případě, že poplatník využil žádost o vydání závazného posouzení na základě § 38 nc ZDP – Závazné posouzení způsobu jakým byla vytvořena cena sjednáváná mezi spojenými osobami, a
3. v případě, že došlo k zahájení řízení vedoucího k vyloučení dvojitého zdanění.

2.5 Rizika chybně vykazovaných transferových cen

S vykazováním transferových cen souvisí i případná rizika v jejich chybném nastavení. Tedy, co podnikům hrozí, pokud mají chybně nastavené transferové ceny.

Daňová, účetní i auditorská společnost BDO (2017) uvádí následujících 7 rizik:

- Doměření daně z přidané hodnoty - toto riziko se týká hlavně poskytovaných služeb;
- Doměření srážkové daně - většinou hrozí u licenčních poplatků;
- Riziko vznikající z chybějící dokumentace k transferovým cenám - podnik není schopen při daňových kontrolách doložit, jak stanovil transferové ceny;
- Doměření daně z příjmů právnických osob - doměření daně nastává v případě, že správce daně zjistí nesoulad mezi cenami sjednanými a obvyklými. Pak tedy upraví základ daně o zjištěný rozdíl a z tohoto rozdílu doměří právnické osobě daň;
- Rizika špatně nastavených transferových cen v oblasti investičních pobídek - dle BDO patří právě příjemci investičních pobídek mezi nejčastěji kontrolované subjekty, u kterých zkoumají správné nastavení transferových cen. V případě, že zjistí pochybení, musí poplatník podat dodatečná daňová tvrzení za všechny roky, ve kterých uplatnil slevu na dani;
- Penále z doměřené daně - stanovuje se na základě zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu § 251, na základě kterého vznikne daňovému poplatníkovi povinnost uhradit penále ve výši:
 - „20 % je-li daň zvyšována, 20 % je-li snižován daňový odpočet, nebo 1 % je-li snižovaná daňová ztráta“;
- Úrok z prodlení - opět dle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád §252 má daňový subjekt povinnost uhradit úrok z prodlení v případě, že neuhradil splatnou daň v den její splatnosti, přičemž výše úroku z prodlení za každý den z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Úrok z prodlení se uplatňuje nejdéle za 5 let prodlení.

Jak je vidět z výše uvedeného, rizik, které daňovým subjektům hrozí, je celá řada. Vždy je lepší rizikům předcházet a v tomto případě mají daňové subjekty hned dvě možnosti, jak se těmto rizikům vyvarovat.

První možností je zpracování dokumentace k převodním cenám, která jak bylo již výše uvedeno, stanoví na základě analýz správnou metodiku k tvorbě cen s principem tržního odstupu dle Směrnice OECD (2010). Tato dokumentace pak slouží jako důkazní prostředek u daňového řízení. Druhou možností, jak se subjekty mohou

bránit, je vypracování nezávislého znaleckého posudku. Ten je dle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád § 93 odst. 1, dle judikatury Ústavního soudu ČR a Nejvyššího správního soudu ČR významným důkazním prostředkem, který musí správce daně vzít na vědomí a který může vyvrátit pouze dalším nezávislým znaleckým posudkem, který je zpracován na základě zákona o znalcích a tlumočnících č. 36/1967 Sb.

3 Představení společnosti ABC spol. s r.o.

V této kapitole bude nejprve představena vybraná společnost, její postavení ve skupině, nastíněná její výrobní činnost a představen její obchodní model vůči skupině, resp. mateřské společnosti a společnostem stojících mimo skupinu. Tyto informace by měly být nezbytnou součástí dokumentace transferových cen.

3.1 Společnost ABC a její činnosti

Vybraná společnost, která nechtěla být jmenována a pro další potřeby této práce bude označována jako společnost ABC spol. s r.o. (dále jen „ABC“), sídlí v Plzeňském kraji. Zaměstnává v průměru více než 200 zaměstnanců a řadí se tak k významným zaměstnavatelům v kraji. Firma ABC byla zapsána do obchodního rejstříku k datu 27. března 1991.

Právní forma vybraného podniku je společnost s ručením omezeným. Základní jmění společnosti je ve výši 2 000 000 Kč.

Schéma organizační struktury společnosti ABC je uvedeno v příloze B. Dle zmíněného diagramu je patrné, že se společnost dělí na dvě hlavní divize, na stavební a strojírenskou, které pod sebou zahrnují další oddělení důležitá pro celý chod divizí. Pod Útvar služeb se soustřeďuje doprava a mechanizace, opravárenská dílna, stavební dílna, nákup, sklad, půjčovna a pomocné provozy.

Společnost má zavedený integrovaný systém řízení jakosti splňující veškeré požadavky evropských norem a to: EN ISO 9001, EN ISO 14001 a OHSAS 18001, ISO 3834 část 2 stejně jako systém řízení výroby podle EN 1090.

3.1.1 Vlastnická struktura

Společnost ABC spol. s r.o. je součástí nadnárodní skupiny (dále jen „KONCERN“), se zastoupením v mnoha zemích Evropy i mimo ni. ABC je ovládanou osobou a je 100% vlastněna mateřskou firmou ALFA GmbH & Co. KGaA (dále jen „ALFA“) sídlící v Německu. Společnost ABC nemá uzavřenou ovládací smlouvu s mateřskou společností. Pozici firmy ABC a přehled spojených osob vlastněných mateřskou firmou ALFA představuje organizační schéma skupiny uvedené v příloze C, včetně zobrazení vlastnických podílů u jednotlivých podnikatelských subjektů.

Jak lze vidět z organizačního schématu, společnost ABC je 100% vlastníkem společnosti ABC stavební s.r.o.. Tato společnost obchoduje s nemovitostmi na českém trhu.

3.1.2 Předmět činnosti

Předmětem činnosti společnost ABC je stavební a strojírenská činnost prováděná v České republice.

Dle zápisu v obchodním rejstříku předměty podnikání jsou:

„- stavba strojů s mechanickým pohonem

- hornická činnost v rozsahu § 2 písm. b) až f) a činnost prováděná hornickým způsobem v rozsahu § 3 písm. a), b), e), f) a h) zákona ČNR č. 61/1988 Sb. ve znění později vydaných předpisů

- projektová činnost ve výstavbě

- silniční motorová doprava

- nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí

- nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí

- opravy silničních vozidel

- montáž, opravy, revize a zkoušky vyhrazených elektrických zařízení

- zemní práce

- výkon zeměměřičských činností

- opravy pracovních strojů

- opravy ostatních dopravních prostředků

- výroba strojů a zařízení pro určitá hospodářská odvětví

- činnost účetních poradců, vedení účetnictví

- montáž, opravy, revize a zkoušky tlakových zařízení a nádob na plyny

- výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení

- výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.“

Stavební výroba se zaměřuje především na český trh a vztah k ovládající osobě vzniká pouze v případě odkupu majetku. Stavební výroba tedy není pro potřeby této diplomové práce stěžejní.

Strojírenská výroba je naproti tomu velice významná, neboť ABC sídlící v ČR obchoduje s mateřskou firmou sídlící v Německu. Strojírenská činnost firmy ABC se soustředí na konstrukci a výrobu kompletních zařízení speciálních strojů, zařízení a jejich komponent v oblastech s využitím vakuové techniky a součástí pro výzkum a vývoj a výrobu zejména v oblasti chemického a farmaceutického průmyslu, potravinářských a vakuových technologií či elektroniky. Ke své činnosti využívá velké strojírenské haly, četná jeřábová zařízení a moderní, výkonné stroje, které umožňují hospodárnou výrobu.

Strojírenská divize nabízí kompletní služby od zpracování prvotního designového návrhu, přes konstrukci, výrobu až po montáž jednotlivých skupin nebo celých zařízení.

3.1.3 Základní finanční údaje

Podrobné finanční údaje společnosti lze nalézt ve výročních zprávách a výkazech účetní závěrky společnosti ABC. V tabulce Tabulka 2 Finanční výsledky společnosti ABC spol. s r.o. (v tis. Kč) v letech 2014 a 2015 jsou uvedeny pouze základní údaje – tržby za výkony, za prodej vlastních výrobků a služeb, provozní a finanční výsledek hospodaření a výsledek hospodaření před zdaněním v letech 2014 a 2015. Uvedené údaje podávají základní přehled o velikosti a výkonnosti společnosti ABC v analyzovaných letech.

Tabulka 2 Finanční výsledky společnosti ABC spol. s r.o. (v tis. Kč) v letech 2014 a 2015

Finanční výsledky ABC spol. s r.o. (v tis. Kč)	2015	2014
Výkony	601 639	633 108
Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb	580 983	613 124
Provozní výsledek hospodaření	57 984	79 682
Finanční výsledek hospodaření	-3 173	-1 991
Výsledek hospodaření před zdaněním	54 811	77 691

Zdroj: Výroční zprávy společnosti ABC spol. s r.o., vlastní zpracování, (2017)

V následující tabulce jsou uvedeny základní rozvahové položky společnosti v letech 2014 a 2015.

Tabulka 3 Rozvaha společnosti ABC spol. s r.o. (v tis. Kč) v letech 2014 a 2015

Rozvahové položky	2014	2015
Aktiva celkem	593 249	542 945
Dlouhodobý hmotný majetek	226 498	232 951
Oběžná aktiva	358 163	300 398
z toho Pohledávky	143 128	159 360
z toho Krátkodobý finanční majetek	121 880	30 697
Pasiva	593 249	542 945
Cizí zdroje	160 155	127 383
z toho Závazky	84 217	64 386
z toho Bankovní úvěry a výpomoci	32 750	22 802

Zdroj: Výroční zprávy společnosti ABC spol. s r.o., vlastní zpracování (2017)

Společnost ABC zaměstnávala v roce 2014 průměrně 244 zaměstnanců, v roce 2015 pak 238.

Dle výše uvedených údajů a zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví ve znění pozdějších předpisů se jedná o střední podnik, neboť překračuje k rozvahovému dni pouze hraniční hodnotu celkových aktiv 500 000 000 Kč.

3.1.4 Obchodní strategie společnosti

Společnost ABC sleduje tyto obchodní cíle:³

- Kvalita.
- Spolehlivost a dodržování termínů.
- Poměr ceny a výkonu.
- Odpovědný přístup k životnímu prostředí.
- Bezpečnost produktů a služeb.
- Bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců, zákazníků i třetích stran.

Kvalita produktů a služeb s minimálními dopady na životní prostředí je zajištěna stanovením Politiky integrovaného manažerství.

Společnost disponuje moderními stroji jako např.: horizontální a vertikální frézovací stroje, soustruhy, ohraňovací lisy, zakružovací a ohýbací stroje, svařovací stroje, jeřáby, tryskáč a lakovací box, elektrická pásová pila, plasma, různá otočná a polohovací zařízení, díky kterým je schopna spolehlivě a v zadaných termínech plnit zakázky stanovené zákazníky.

Společnost usiluje o to, aby její plnohodnotné produkty a služby byly zpracovány v nejvyšší kvalitě za odpovídající ceny.

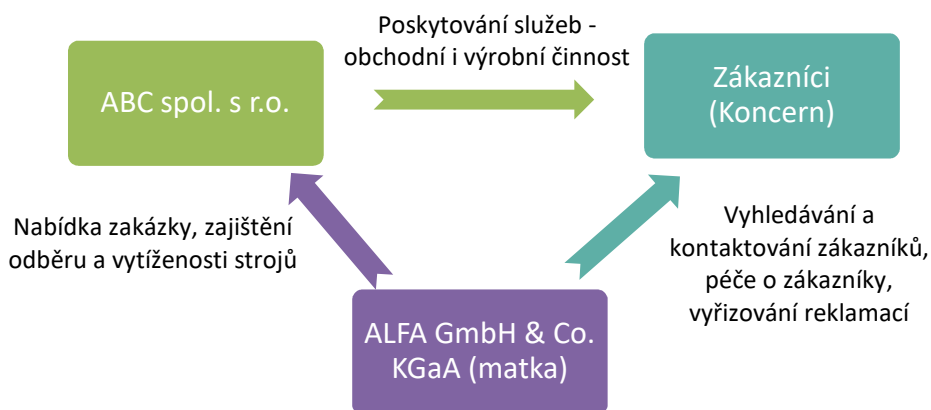
3.2 Obchodní model společnosti

Společnost ABC působí ve strojírenském odvětví již více než 25 let. Se svými bohatými zkušenosti, know-how, kapitálem, technologickým vybavením, i lidskými zdroji uzavírá obchodní vztahy s koncovými zákazníky, mateřskou, či sesterskými firmami v KONCERNU přímo. Obchodní rizika nese společnost ABC plnou měrou. Co se týče zákazníků mimo skupinu KONCERN, jedná s těmito koncovými zákazníky zcela samostatně. V rámci koncernových obchodů mateřská firma získává nové zákazníky, pečuje o zákaznické kontakty a vyřizuje zákaznické reklamace, dále na sebe bere zodpovědnost za vytíženost strojů a objem zakázky a za nedobytné pohledávky. Cenová strategie a případné odsouhlasení ceny zakázky je ve všech případech v plné kompetenci společnosti ABC.

³ dle interního dokumentu společnosti ABC spol. s r.o.

Obchodní model v rámci koncernu nejlépe graficky přiblíží níže uvedené schéma. Co se týká obchodního modelu mimo koncern, vystupovala by zde pouze společnost ABC a koncový zákazník.

Obrázek 4 Schéma obchodního modelu v KONCERNU

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Důležitou charakteristikou obchodního modelu je způsob zajištění obchodních a manažerských funkcí. Tyto funkce jsou vykonávány zaměstnanci firmy ABC na základě uzavřených pracovních smluv.

V rámci těchto interních obchodních a manažerských činností je jednáno s konečnými zákazníky jménem společnosti ABC, přičemž tyto aktivity se orientují zejména na západoevropský trh a zahrnují především:

- průzkum trhu,
- akvizice nových zákazníků,
- využívání kontaktů z interní databáze,
- příprava nabídek, objednávek, sjednávání a uzavírání smluv se zákazníky,
- sjednávání dodacích a cenových podmínek. Ceny jsou stanoveny na základě nákladové kalkulace, náročnosti zakázek a příslušné ziskové marže. Finanční ohodnocení jednotlivých zakázek spadá do odpovědnosti příslušných vedoucích pracovníků projektů společnosti ABC,
- fakturace zakázek,

- řešení případných reklamací a stížností.

Zvýše uvedeného popisu obchodního modelu vyplývá, že společnost ABC poskytuje služby nejen mateřské společnosti, ale i dalším společnostem ve skupině KONCERN, jejíž je společnost ABC součástí.

Konkrétně jsou odběratelům v rámci skupiny KONCERN poskytovány služby od prvotního vývoje, designového návrhu (3D modely, výkresy), přes konstrukci, výrobu až po montáž jednotlivých skupin nebo celých zařízení, přičemž se jedná hlavně o výrobu vakuových zařízení a jejich komponent pro chemický, farmaceutický a potravinářský průmysl, povlakování ve vakuu, metalurgii, tepelné zpracování ve vakuu, vědu a výzkum a dále také o těžbu ropy a plynu. Tyto činnosti představují stěžejní transakce pro tvorbu dokumentace k transferovým cenám mezi spojenými osobami a jsou dále uvedeny jako „dokumentované transakce“.

Následující kapitola se věnuje srovnávací analýze, která by měla být součástí dokumentace ke stanovení tvorby transferových cen, a která obsahuje funkční i rizikovou analýzu vybraného podniku.

4 Srovnávací analýza

Srovnávací analýza si klade za cíl určit, zda zkoumané transakce proběhly na základě aplikace principu tržního odstupu v porovnání s transakcemi mezi nezávislými subjekty. Pokud by existovaly ekonomicky relevantní rozdíly, neměly by mezi srovnávanými transakcemi výrazně ovlivnit cenu či rozpětí, případně by měly být učiněny takové přiměřené úpravy, aby dopady takovýchto rozdílů byly eliminovány.

V obchodním styku mezi dvěma nezávislými subjekty je úhrada transakcí odrazem funkcí a rizik, které každý ze subjektů vykonává. Z tohoto důvodu je nutné srovnat funkce a rizika, které jednotlivé subjekty vykonávají, aby se určilo, zda se jedná o řízené nebo nezávislé srovnatelné subjekty. Toto srovnání je založeno na funkční analýze, která identifikuje a srovnává ekonomicky významné činnosti a odpovědnosti a která je zároveň základním předpokladem pro určení vhodné metody pro provedení samotného stanovení tvorby transferových cen.

Z výše uvedeného lze konstatovat, že charakteristiky, které by mohly být relevantní při zkoumání srovnatelnosti transakcí nebo subjektů, jsou:

- funkce vykonávané společností ABC v porovnání s nezávislými subjekty, a
- rizika nesená společností ABC v porovnání s nezávislými subjekty.

Srovnávací analýza tedy zahrnuje funkční analýzu a analýzu rizik, přičemž jakékoliv zjištěné odlišnosti v charakteristikách zkoumaných transakcí i subjektů by měly být zohledněny při výběru vhodné metody stanovení transferových cen.

Sledované období tvorby cen společnosti ABC činí v tomto případě dva kalendářní roky, tedy 2014-2015, jak vyplývá již z výše uvedených finančních výsledků společnosti.

4.1 Funkční analýza

Funkční analýza je členěna na funkce, které vykonává společnost ABC a funkce, které jsou vykonávány společnostmi ve skupině jako odběrateli služeb poskytovaných společností ABC.

4.1.1 Funkce vykonávané společností ABC

Stěžejní funkcí společnosti ABC ve vztahu se spojenými osobami je poskytování zboží, výkonů a služeb od prvotního vývoje, designového návrhu (3D modely, technické výkresy), přes konstrukci, výrobu až po montáž jednotlivých skupin nebo celých zařízení.

Dané služby byly ve sledovaném období 2014-2015 poskytovány především sesterské společnosti ABC Maschinenbau GmbH & Co. KG (dále jen „ABC M“), mateřské společnosti ALFA, ale také některým dalším společnostem ze skupiny KONCERN, většina z nabízených služeb a produktů je poskytována také nespojeným třetím osobám.

Společnost ABC zajišťuje v souvislosti s poskytovanými produkty a službami veškeré související funkce a vykonává komplexně všechny činnosti, které souvisejí s poskytnutím produktů a služeb, a to jak ve vztahu k zákazníkům v rámci skupiny KONCERN, tak ve vztahu k zákazníkům z řad nespojených třetích osob. Společnost ABC vykonává zejména tyto stěžejní činnosti:

- marketingové aktivity,
- vyhledávání nových zákazníků a udržování vztahů se stávajícími zákazníky,
- sjednání dodacích a cenových podmínek s jednotlivými odběrateli,
- sjednání podmínek s dodavateli materiálu, investičního zařízení i pracovníky,
- zajištění a optimalizace výrobních kapacit včetně rozhodování o uskutečnění strategických investic do výrobního zařízení, inovací, výzkumu a vývoje a souvisejícím způsobu financování,
- zakázková výroba a související činnosti dle přání a požadavků zákazníků,
- evidence a vymáhání obchodních pohledávek atd.

Výše uvedené funkce jsou zajišťovány interně prostřednictvím vlastních zaměstnanců na základě uzavřených pracovních smluv.

4.1.2 Funkce vykonávané společnostmi ve skupině KONCERN jako odběrateli služeb poskytovaných společnostmi ABC

Spojené osoby ve vztahu ke službám a produktům poskytovaným společnostmi ABC vykonávají funkce spočívající v dodání zboží, výkonů a služeb pro konstrukci a výrobu, montáž jednotlivých skupin nebo celých zařízení až k předání hotových produktů koncovým spotřebitelům.

Odběratelé služeb poskytovaných společnostmi ABC vykonávají dále funkce související s jejich vlastní podnikatelskou činností, pro jejíž podporu jsou využívány právě služby a produkty společnosti ABC.

Jak je uvedeno výše, některé z dílčích činností souvisejících s výkonem funkcí ABC jsou zajišťovány dodavatelsky spojenými osobami. Jedná se například o ASME-certifikace a podpůrné práce v drobném rozsahu jako jsou montážní práce, práce elektromontérů, obráběcí a leštící práce.

4.1.3 Shrnutí funkční analýzy

Rozdělení funkcí v souvislosti s dokumentovanými transakcemi názorně ukazuje níže uvedená tabulka.

Tabulka 4 Rozložení funkcí při poskytování služeb společnostmi ABC spojeným a nespojeným osobám

Funkce	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
Strategické plánování – obchodní aktivity skupiny jako celku a jejich jednotlivých členů	X			Strategické řízení společnosti ABC vykonává přímo společnost ABC
Operativní plánování ve vztahu k organizaci, rozsahu a způsobu zajištění služeb	X			
Investiční aktivity v souvislosti s poskytovanými službami	X			

Funkce	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
Financování investic	X			
Vyhotovení modelů a výkresů	X	X	X	Ve speciálních případech modely a výkresy dodají k příslušným zakázkám sami zákazníci společnosti ABC
Vývoj modifikací a vypracování návrhů	X			
Vlastnictví strojů a zařízení	X			
Údržba strojů, zařízení, budov, pozemků a půdy	X			
Zjištění potřeby výrobních surovin a stanovení dodavatele	X	X	X	Ve speciálních případech je zákazníkem dodán potřebný materiál k vyhotovení zakázky
Získání surovin, kontrola přejímky zboží a skladování	X			
Kontrola a koordinace produkce	X			
Produkční a procesní Know-How	X			
Vytváření norem a provádění kontrol kvality (TÜV)	X			
Stanovení cenové strategie vůči zákazníkům	X			
Získání nových zákazníků, péče o zákaznické kontakty a řešení případných zákaznických reklamací	X	X		Společnost ABC má vlastní databázi zákazníků a mateřská společnost vlastní také svou databázi

Funkce	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
				zákazníků
Stanovení potřeby zaměstnanců a personální politika	X			
Určení peněžní potřeby a úvěrové politiky	X			
Vedení účetnictví (fakturace za služby a inkaso pohledávek)	X			
Evidence dat, archivace	X			

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

4.2 Analýza rizik

Analýza rizik se obecně člení na identifikaci rizik a jejich kvantifikaci v rámci stanovení výpočtů pravděpodobnosti výskytu rizik. V této diplomové práci se analýzou rizik rozumí pouze identifikace rizik, která jsou nesena v souvislosti s poskytovanými službami odběrateli společnosti ABC a rizik, která jsou nesena přímo společností ABC. Kvantifikace pravděpodobnosti výskytu rizik tedy není součástí této analýzy rizik a není ani relevantní pro potřeby této diplomové práce.

4.2.1 Rizika nesená v souvislosti s poskytovanými službami odběrateli společnosti ABC

Sesterská společnost ABC M a další odběratelé společnosti ABC v rámci skupiny KONCERN nesou rizika spojená s jejich činností, tj. obvykle především s vlastním prodejem vyrobeného zboží, či poskytnutých služeb. Jedná se především o cenové riziko na výstupu, konkurenční riziko a riziko nedobytných pohledávek.

4.2.2 Rizika nesená společností ABC spojená s uskutečňovanými transakcemi

Rizika nesená společností ABC se mohou rozdělit na rizika výrobní, technická, ekonomická a finanční, případně nefinanční rizika a na tržní rizika.

Společnost ABC nese při poskytování výše zmíněných produktů prakticky veškerá související rizika zahrnující především konkurenční riziko, cenové riziko na vstupu i výstupu, kapacitní riziko, kvalitativní riziko a další. Pouze v rámci zakázek koncernu nese mateřská firma ALFA rizika zahrnující akvizici nových zákazníků, péči o stávající zákazníky a vyřizování zákaznických reklamací, zodpovědnost za vytíženost strojů, objem zakázky a za nedobytné pohledávky.

Níže jsou uvedeny podrobněji vymezené jednotlivé typy rizik, která se vztahují ke zkoumaným transakcím.

Tržní riziko je spojené s poklesem poptávky po službách a s kolísáním cen na vstupu a výstupu, chováním konkurence na trhu.

Cenové riziko na vstupu nese společnost ABC. Jde o riziko změny cen použitých výrobních materiálů a energií. Odběratelé pak nesou riziko změny cen materiálů pro výrobu dodávaných produktů.

Cenové riziko na výstupu nastává, když společnost není dostatečně konkurenceschopná z pohledu cen a tržby nepokrývají náklady. Toto riziko nese ve vztahu k dokumentovaným službám primárně společnost ABC, která dodává své produkty finálním zákazníkům, kteří je následně využívají pro výkon své vlastní podnikatelské činnosti.

Konkurenční riziko představují poskytovatelé obdobných služeb či výrobci působící na stejném trhu. Konkurenti ABC jsou společnosti poskytující obdobné nabízené produkty a služby. Konkurenčnímu riziku čelí ve vztahu k analyzované transakci společnost ABC. Konkurenčnímu riziku čelí i sesterská společnost ABC M i další odběratelé analyzovaných služeb v rámci skupiny KONCERN. Jedná se o konkurenční riziko související s podnikatelskou činností ve strojírenství resp. ve výrobě vakuových zařízení a jejich komponentů a dalších souvisejících služeb.

Výrobní riziko v sobě zahrnuje rizika, která plynou z výpadku plynulého provozu či poruchy. Jednoduše řečeno se jedná o rizika, která mohou narušit plynulý chod výroby. Mezi tato rizika patří výpadky elektrické energie, poruchy a havárie, kvůli kterým je nuceně zastavena výroba, chybějící pracovník ať už z důvodu nemoci nebo výpovědi. Náklady na všechna tato rizika nese přímo společnost ABC.

Dalšími riziky, která lze zařadit mezi výrobní rizika jsou kapacitní a skladovací.

Kapacitní riziko je riziko, že vynaložené zdroje společnosti nemohou být plně využity nebo je naopak kapacita nedostačující. Společnost ABC nese kapacitní riziko v případech dodávek mimo koncernovou skupinu v souvislosti se skladovacími prostory. Riziko ABC spočívá v případném nesplnění požadavků kladených na kvalitu produktů ze strany sesterské společnosti ABC M nebo dalších odběratelů ze skupiny i mimo ni, kteří mohou následně poptávat služby u konkurenčních dodavatelů.

Další kapacitní riziko společnosti ABC může nastat v případě, že v době vysokého vytížení výroby může být zcela zaplněna skladovací kapacita ABC a bude nutné využít externí skladování.

V případě dodávek v koncernové skupině nese riziko za objem výroby mateřská firma ALFA GmbH, i co se týká řešení stížností kvality dodávky produktů.

Společnost ABC dále také nese kapacitní riziko v souvislosti s nezbytnými investicemi do strojového zařízení pro zpracování zakázek a v souvislosti s nutností disponovat potřebným personálem.

Odběratelé pak nesou kapacitní riziko nadbytečného nebo nedostatečného množství produktů pro efektivní výkon jejich vlastní podnikatelské činnosti, spočívající v další výrobě v chemickém, potravinářském či farmaceutickém průmyslu.

Skladovací riziko představuje rizika na náklady spojené s uskladněním produktů, jeho případným poškozením či zničením. V době vysokého vytížení výroby může být zcela zaplněna skladovací kapacita ABC a je nutné využít externího skladování. Toto riziko v analyzované transakci nese především společnost ABC.

Technické riziko v sobě zahrnuje kvalitativní riziko vyrobených produktů, k novým nevyzkoušeným technologiím v případě inovací a výzkumu a vývoje. Kvalitativní riziko je spojeno s mírou kvality vyrobených produktů a poskytnutých služeb. Jedná se například o riziko spojené s použitím nesprávného materiálu, nesprávné

konstrukce, odchylek od 3D výkresů, nesprávné montáže. Kvalitativní riziko nese vůči odběratelům ve skupině KONCERN společnost ABC. Výše zmíněná rizika mohou vést až ke ztrátě potenciálního či aktivního zákazníka. Tato ztráta by měla dopad především na samotnou společnost ABC a další společnosti ve skupině KONCERN.

Poslední skupinu rizik tvoří *ekonomická finanční případně nefinanční rizika*. Obsahují především rizika, která ovlivňují finanční výkonnost firmy. Jedná se o měnová rizika, politická rizika, riziko nevymahatelných pohledávek, ale je zde zahrnuto také transportní riziko.

Politickému riziku se nedá vyhnout, je nutné sledovat aktuální i plánované legislativní změny a pružně na tyto změny reagovat, případně je i odhadovat vzhledem k politickému vývoji ve světě. Jedná se především o vládní převraty, terorismus, války apod.

Riziko nedobytných pohledávek nese primárně společnost ABC, která své produkty fakturuje konečným zákazníkům. Avšak pokud se jedná o zakázky se zákazníky ve skupině, pak riziko nevymahatelných pohledávek přebírá mateřská společnost ALFA GmbH.

Pohledávky ABC z titulu poskytnutých služeb, prodaného zboží a výkonů jsou sesterskou společností ABC M i dalšími odběrateli ve skupině dlouhodobě hrazeny. Riziko na straně ABC tudíž není v souvislosti s transakcemi uskutečňovanými v rámci skupiny KONCERN významné.

Měnové riziko je spojováno s nákupy či prodeji v cizí měně. Vzhledem ke skutečnosti, že ABC vystavuje faktury za prodané zboží, výkony a služby v cizí měně – EUR, ale většinu nákladů eviduje v domácí měně, dochází ke kurzovým rozdílům a společnost ABC je tak plným nositelem měnového rizika. Měnové riziko je zajišťováno formou termínovaných obchodů, čímž je limitováno. Při intervencích ČNB nebylo třeba uzavírat žádné termínované obchody. V analyzovaném období 2014-2015 tedy nebyly uzavřeny žádné termínované obchody.

Transportní riziko představuje dopravu hotových produktů a možných komplikací při jejich přepravě. Jako jsou například náklady za poničené zboží v průběhu přepravy, doručené zboží na nesprávnou adresu zákazníka, ušlých zisků kvůli zdržení dodávky produktů apod. Transportní riziko je ošetřeno standardním pojištěním,

kteřé má firma uzavřené proti možnému poškození dodávky během transportu. Transportní riziko nesou však i zákazníci ABC, neboť ve výjimečných případech si zajišťují dopravu zakázky na vlastní náklady. Vše je předem dohodnuto v obchodních podmínkách při objednávce zakázky.

4.2.3 Shrnutí identifikace rizik

Jednotlivá výše zmíněná rizika přehledně shrnuje níže uvedená tabulka.

Tabulka 5 Shrnutí rozložení rizik ve vztahu k dokumentovaným transakcím

Rizika	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
Cenové riziko na výstupu	X			
Cenové riziko na vstupu	X	X	X	
Kapacitní riziko – vytíženost strojů	X	X		Mateřská firma ALFA přebírá riziko v rámci koncernových zakázek.
Kapacitní riziko - sklady	X			
Skladovací riziko – poškození produktů při zpracování ABC	X			
Kvalitativní riziko – vyrobených produktů	X			
Kvalitativní riziko – poskytovaných služeb	X			
Konkurenční riziko (ve vztahu k podobným produktům poskytovaných ABC)	X			
Riziko nedobytných pohledávek	X	X		Mateřská firma ALFA přebírá riziko v rámci koncernových zakázek. V ostatních případech nese toto riziko plně firma ABC.

Rizika	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
Měnové riziko	X			
Transportní riziko	X	X	X	Pouze v některých výjimečných případech si transport zakázky zajišťuje sám zákazník

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Jak je z tabulky zřejmé, společnost ABC nese plně veškerá zásadní rizika.

4.3 Aktiva a lidské zdroje

ABC je vlastníkem všech budov, skladů i strojního zařízení potřebného k poskytování dokumentovaných služeb. Nehmotný majetek ve formě loga je společný pro celou skupinu KONCERN a firma ABC za něj nehradí žádné poplatky spojené osobě. Obchodní jméno a know-how bylo vytvořeno společností ABC interně a je plně ve vlastnictví firmy ABC.

Zásoby ve formě používaných materiálů pořizuje ABC převážně sama a vyrobené produkty jsou až do doby dodání zákazníkovi v plném vlastnictví firmy ABC. Pouze v případě speciálních zakázek může materiál k výrobě dodat sám zákazník a v tom případě je majitelem tohoto aktiva.

Databáze zákazníků je ve vlastnictví společnosti ABC. Mateřská společnost ALFA využívá svou vlastní databázi zákazníků

ABC disponuje personálním zázemím pro poskytování dokumentovaných služeb. Zaměstnanci ABC mají potřebné znalosti a praktické zkušenosti, aby byli schopni vyrábět produkty a poskytovat služby v požadované kvalitě, a jsou pro tyto činnosti také odpovídajícím způsobem vyškoleni či pravidelně vzděláváni.

ABC má k dispozici také personální vybavení a know-how v oblasti řízení lidských zdrojů, účetnictví, controllingu, IT-oblasti, nákupu a celního odbavení v rámci EU. V případě vývozu do třetích zemí spolupracuje společnost ABC s externí firmou Schenker spol. s r.o.

Marketingové a prodejní funkce jsou personálně zajišťovány především interně zaměstnanci firmy ABC na základě uzavřené pracovní smlouvy. Změření těchto obchodních činností se soustřeďuje především na západoevropský trh.

Následující tabulka zobrazuje přehled vlastnictví jednotlivých aktiv.

Tabulka 6 Vlastnictví aktiv

Aktiva	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby
Vlastnictví skladových prostor	X		
Vlastnictví strojních zařízení potřebných pro výrobu	X		
Vlastnictví výkresů	X	X	X
Vlastnictví zboží	X		
Vlastnictví obchodního jména, loga, značky	X	X	
Vlastnictví know-how k výrobě a poskytovaným službám a dalšího nehmotného majetku, databáze zákazníků	X		

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Tabulka uvedená níže pak představuje souhrn zajištěných lidských zdrojů.

Tabulka 7 Lidské zdroje

Lidé	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
Strategické rozhodování	X			
Marketing	X			
Příprava zakázek (3D, tech. výkresy)	X			
Prodejní činnosti, sjednávání smluvních podmínek	X			
Péče o zákazníka (poprodejní servis,	X	X		V případě koncernových zakázek řeší reklamace

Lidé	ABC	Spojené osoby	Nespojené osoby	Pozn.
vyřizování reklamací)				mateřská firma.
Logistika	X			
Řízení lidských zdrojů	X			
Účetnictví	X			
Controlling	X			
IT	X			
Nákup	X			
Celní odbavení	X		X	Spolupráce s firmou Schenker spol. s r.o. v rámci celního odbavení do třetích zemí

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

4.4 Závěr analýzy funkcí a rizik

Výkon dokumentovaných transakcí je zajišťován společností ABC. Společnost ABC vykonává prakticky veškeré důležité funkce, které souvisí s poskytováním dokumentovaných služeb, a nese rovněž veškerá klíčová rizika, včetně cenového, konkurenčního a kapacitního. Rovněž strategické řízení je vykonáváno společností ABC interně.

Jelikož firma ABC vykonává v dokumentovaném období 2014-2015 veškeré podstatné funkce a nese veškerá klíčová rizika související s výrobou a poskytováním službami, lze ji považovat za plnohodnotného poskytovatele.

Následující kapitola je věnovaná metodice transferových cen pro vybraný podnik a tedy způsobu tvorby odměn za poskytnuté služby, vhodné metodě stanovení transferových cen a také ověření tržní výše těchto cen prostřednictvím české databáze Albertina.

5 Metodika transferových cen pro vybraný podnikatelský subjekt

Tato kapitola se jako první bude zabývat způsobem stanovení odměny za poskytované služby, dále bude na základě vylučovací metody vybrána vhodná metoda pro stanovení transferových cen dle principu tržního odstupu a u této metody bude také ověřena tržní výše převodních cen pomocí české databáze Albertina.

5.1 Způsob stanovení odměny

Způsob stanovení odměny za vyrobené produkty a poskytované služby je shodný jak u zákazníků ze skupiny KONCERN, tak u zákazníků mimo skupinu a lze jej shrnout následovně:

- Východiskem při stanovení ceny jsou nákladové kalkulace.
- Kalkulace zahrnují vedle kalkulace nákladů také ziskovou složku. Tato složka je variabilní (dle zákazníka a aktuální situace na trhu).
- Při stanovení konečné výše ceny jsou v úvahu brány také další faktory (složitost zakázky, strategie uplatňovaná u konkrétního zákazníka, aktuální tržní a zakázková situace aj.).
- Konečná výše ceny je pak stanovena na základě tržního vyjednávání mezi ABC a zákazníkem.

Při stanovení odměny se vychází z nákladových kalkulací. Používané nákladové kalkulace na úrovni plných provozních nákladů zahrnují zejména přímé náklady na vlastní výkon činnosti (např. přímé materiálové a mzdové náklady), stanovený podíl na režijních nákladech (odpisy zařízení a budov, správní, administrativní a marketingové náklady) a finanční náklady.

Veškeré náklady jsou v rámci společnosti ABC alokovány na jednotlivé zakázky, včetně režijních nákladů, kdy rozpočtovou základnu tvoří odpracované produktivní hodiny dělníků.

Mzdové náklady dělníků, kteří na zakázce pracují, jsou účtovány přímo do nákladů zakázky. Mzdové náklady THP pracovníků a náklady obchodní jsou součástí

režijních nákladů, kdy rozpočtovou základnou jsou odpracované produktivní hodiny dělníků.

Systém alokace nákladů tak odráží celkové náklady ABC vynaložené na jednotlivé zakázky a náklady jsou odpovídajícím způsobem vypočteny na základě interních kalkulačních metod, které jsou používány i v cenové politice vůči externím třetím stranám.

Vzhledem k tomu, že se jedná o zakázkovou výrobu a nikoliv sériovou, jsou cenové kalkulace tvořeny na základě předpokládaných nákladů na konkrétní zakázku a určitého procenta ziskové marže.

Po stanovení cenových kalkulací se plánují kapacity jednotlivých výrobních strojů a to na cca. 6 měsíců dopředu. Ceny jsou kalkulovány na bázi předpokládaných plánovaných nákladů. Vznikne-li mezi plánovanými a skutečnými náklady negativní rozdíl, je zohledněn při kalkulaci ceny následné zakázky. Při kalkulaci shodné či obdobné zakázky je tedy vycházeno z průběhu a výsledku zakázky předchozí.

U výrobních činností jsou kalkulovány náklady dle aktuálních odpracovaných hodinových sazeb produktivních dělníků a příslušných hodinových sazeb použitých strojů k výrobě.

Vypočtené úplné náklady jsou následně navýšené o adekvátní ziskovou přírážku.

Kalkulace nabídkové ceny zahrnuje materiálové náklady, transportní náklady a náklady za subdodavatelské činnosti. Náklady za subdodavatelské činnosti jsou převzaty z nabídky příslušných firem a bez přírážky zapracovány do kalkulace. U ostatních nákladů jsou zohledněny náklady jednotlivých (vlastních) činností k vyhotovení zakázky s jejich aktuálními hodinovými sazbami (případně plánovanými náklady). Hodinové sazby zahrnují vedle mzdových a strojních nákladů také režijní obchodní a administrativní náklady. Takto vypočtené úplné náklady se poté navýší o plánovaný zisk ve výši 10 %.

Následující schéma představuje stanovení jednotlivých kroků pro výpočet nabídkové ceny, jak pro kalkulaci interních koncernových plnění, tak pro kalkulaci externích plnění třetích stran.

Tabulka 8 Schéma výpočtu nabídkové ceny

Schéma výpočtu	
Materiálové náklady	
+ Transportní náklady	
+ Náklady na subdodavatele	
+ Hodinové sazby pro výrobu dle rozdělení na jednotlivé činnosti	Poměrné obchodní režijní náklady / hodinu
	Poměrné administrativní režijní náklady / hodinu
	Mzdové náklady / hodinu
	Strojní náklady / hodinu
+ Zisková přírážka	
= Nabídková cena	

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Jak je zřejmé z výše uvedené tabulky, postup stanovení ceny je vždy stejný, a to jak pro koncernové zakázky, tak i pro zakázky pro zákazníky mimo skupinu.

Při sjednávání konečné ceny s konkrétním odběratelem jsou brány v úvahu také další faktory, jako například rozsah a komplexnost zakázky, historie zákazníka (tzn. zejména cenové podmínky uplatňované vůči konkrétnímu zákazníkovi v minulosti), marketingová strategie uplatňovaná u konkrétních zákazníků zohledňující potenciální možnosti následných objednávek, jejich rozsah a frekvenci a s tím se odvíjející případné množstevní či jiné slevy.

Zohledňováno může být také aktuální využití výrobních kapacit ABC a množství volné kapacity na trhu obecně. Význam těchto faktorů vzrůstá zejména u jednorázových zakázek, kdy lze cenu přizpůsobit aktuální situaci, zatímco u dlouhodobých zakázek se vychází z cen předem dohodnutých na období předpokládaného trvání zakázky.

Na výslednou cenu má významný vliv také schopnost ABC dosáhnout požadované ceny na základě tržního vyjednávání s konkrétním zákazníkem.

Lze tedy shrnout, že ceny jsou odvozeny od nákladových kalkulací (finančního ohodnocení hodinových sazeb a dalších nákladů připadajících na konkrétní zakázku), ale zohledňují se také další faktory, jejichž dopad může být zásadní. Klíčovým je proces tržního vyjednávání.

Obecně jsou smluvní podmínky pro všechny zákazníky srovnatelné, avšak společnost ABC nemá všeobecné obchodní podmínky, které by platily obecně pro běžné obchodní případy. Konkrétní podmínky jsou sjednávány přímo u jednotlivých zakázek v potvrzovaných objednávkách - termín, cena, technické parametry, dodací podmínky Incoterms, záruka, případné bankovní záruky aj. Mohou tedy nastat rozdíly v souvislosti se speciálními rámcovými zakázkami, popřípadě požadavky jednotlivých zákazníků (objem zakázky, přesný obsah zakázky, požadovaná úroveň servisu atd.). Klíčovým faktorem ovlivňujícím konečnou výši ceny je pak tržní vyjednávání s konkrétním zákazníkem. Ceny stanovené pro jednotlivé zákazníky, a to jak v rámci skupiny, tak mimo ni, jsou tudíž stanovovány individuálně a zpravidla se liší. Postup při stanovení ceny je však vždy shodný.

5.2 Výběr vhodné metody stanovení transferových cen

Při výběru vhodné metody stanovení transferových cen bude vycházeno z 2. kapitoly této práce, kde byly detailně popsány všechny metody, které dle Směrnice OECD (2010), lze při stanovení transferových cen použít. U každé metody bude vylučovací metodou zhodnoceno, zda je její použití pro výše zmiňované transakce vhodné, či nikoliv.

5.2.1 Metoda srovnatelné nezávislé ceny (CUP)

Metoda CUP je dle podkapitoly 2.1.1 této práce vysoce citlivá na srovnatelnost charakteristik transakce i funkčního a rizikového profilu zúčastněných společností. Jelikož jsou informace umožňující prověření těchto skutečností u nezávislých společností a o jimi uplatňovaných cenových kalkulacích důvěrné a ABC k nim nemá přístup, nelze identifikovat externí srovnatelnou transakci, kdy by byly poskytovány služby v obdobném obsahu, rozsahu a kvalitě.

Firma ABC není schopna identifikovat ani interní srovnatelnou transakci, neboť její podnikání je založeno na zakázkové výrobě a je tedy nesmírně složité najít stejné parametry u zakázek nejen pro zákazníky z koncernu, ale i pro externí zákazníky. A právě z tohoto důvodu je metoda CUP vyloučena jako vhodná pro stanovení transferových cen.

5.2.2 Metoda ceny při opětovném prodeji (RPM)

Tato metoda se dle podkapitoly 2.1.2 používá v případech, kdy podnik distribuuje produkt dál bez nějaké další přidané hodnoty. Vzhledem k tomu, že vybraný podnik je zaměřen na výrobní činnost a ve svých transakcích nevystupuje jako prostředník či distributor, je metoda RPM vyloučena z vhodnosti použití ke stanovení transferových cen pro uvedené řízené transakce.

5.2.3 Metoda nákladů a přírážky (COST+)

Jak bylo již uvedeno v podkapitole 2.1.3 této práce, vychází metoda COST+ z nákladů, které vznikají dodavateli majetku v řízené transakci na majetek převedený nebo služby poskytované spojené společnosti. K těmto nákladům je pak připočten přiměřený zisk s ohledem na vykonávané funkce a míru postoupených rizik, přičemž je tato metoda zaměřená na sledování hrubé ziskové marže.

Tato metoda se používá v případě nedokončené výroby, při uzavírání dohod o nákupu či o subdodávkách. Vzhledem k tomu, že ABC dodává hotové produkty a nikoliv polotovary, nelze metodu COST+ doporučit jako vhodnou ke stanovení transferových cen.

5.2.4 Metoda rozdělení zisku (PSM)

Metoda PSM zkoumá zisky, které plynou z určitých řízených transakcí. Identifikuje tedy zisk spojených podniků, který má být rozdělen z řízených transakcí a tyto zisky poté rozdělí mezi podniky dle zásluh podniků na základě funkční analýzy. Tato metoda je využívána především u developerských projektů, kdy se na jednom projektu podílí více spojených osob.

V případě firmy ABC je tato metoda vyloučena z použití, neboť firma ABC je dle výše provedené funkční analýzy plným nositelem všech důležitých funkcí i rizik.

5.2.5 Transakční metoda čistého rozpětí (TNMM)

Metoda TNMM je založena na podobném základu jako metody RPM či COST+, oproti těmto metodám však zkoumá čisté ziskové rozpětí, které uskutečňuje subjekt z řízené transakce ve vztahu k přiměřenému základu. Využívá k tomu údaje z databází pro určení obvyklé tržní ziskovosti.

Dle Strouhala (2013) jsou díky vhodně zvolené základně případné rozdíly mezi srovnávanými transakcemi zanedbatelné, neboť tyto rozdíly nemají velký vliv na čisté ziskové rozpětí, jako je to v případě použití metody CUP.

Vzhledem k tomu, že se metoda TNMM aplikuje v případech, kdy nelze nalézt srovnatelnou cenu transakce, jeví se jako nejvhodnější metoda firmy ABC ke stanovení transferových cen.

5.2.6 Ověření tržní výše transferových cen vybrané metody

Na základě vylučovací metody byla jako nejvhodnější metoda pro stanovení transferových cen vybrána transakční metoda čistého rozpětí TNMM.

Pro ověření, zda je tato metoda opravdu vhodná, bylo využito české databáze Albertina od firmy Bisnode Česká republika, a.s., která shromažďuje finanční i nefinanční informace o 3 milionech českých a slovenských firem. Tato databáze byla použita především z důvodu nemožnosti přístupu do celoevropsky používané databáze Amadeus, která by byla vhodnější pro celoevropské srovnání. Pro účely této diplomové práce je však databáze Albertina naprosto dostačující. Pomocí databáze se stanoví čisté ziskové marže, kdy ziskovost – EBIT Margin v % se dle Jakoubka (2017) vypočte podle následujícího poměrového ukazatele:

$$EBIT \text{ Margin } (\%) = \frac{EBIT}{PV} \times 100,$$

kde EBIT je provozní výsledek hospodaření před zdaněním a úroky a PV označuje provozní výnosy.

K vyhledání potřebných údajů o vhodných nezávislých podnicích byla provedena porovnávací analýza prostřednictvím již zmíněné databáze.

Porovnatelné transakce byly vyhledané na základě vyhledávacích kritérií, kterými byla zvolena následující:

- definování činností, které jsou předmětem podnikání společnosti ABC, podle CZ-NACE rev. 2 kódů:
 - 251: Výroba konstrukčních kovových výrobků,
 - 25300: Výroba parních kotlů, kromě kotlů pro ústřední topení,
 - 25610: Povrchová úprava a zušlechťování kovů,
 - 25620: Obrábění,
 - 25730: Výroba nástrojů a náradí,
 - 27110: Výroba elektrických motorů, generátorů a transformátorů,
 - 28290: Výroba ostatních strojů a zařízení pro všeobecné účely j. n.,
 - 289: Výroba ostatních strojů pro speciální účely,
 - 28960: Výroba strojů na výrobu plastů a pryže,
 - 28990: Výroba ostatních strojů pro speciální účely j. n.,
 - 33200: Instalace průmyslových strojů a zařízení,
- geografická lokace trhu: databáze nabízela pouze krajiny ČR a SR,
- volba aktivních společností: byly zvoleny pouze aktivní společnosti,
- zvolené období: 2014-2015,
- počet zaměstnanců: počet zaměstnanců byl nastaven na rozsah 200-299,
- obrat: byl stanoven v rozmezí 200 mil. Kč – 1 400 mil Kč,
- aktiva: 400 mil. Kč – 1 400 mil. Kč,
- EBIT: 20 mil. Kč – 120 mil. Kč,
- konsolidované firmy: ne,
- základní indikátor: firmy bez významných negativních událostí.

Zvolená kritéria byla nastavena s ohledem na hodnoty, kterých dosahuje analyzovaná firma ABC.

Podle takto zvolených kritérií databáze Albertina vyhledala celkem 26 českých společností a 2 slovenské. Je nutné zmínit, že v případě obecněji nastavených kritérií by databáze poskytla větší množství srovnatelných společností, a to například zvolením většího rozsahu počtu zaměstnanců, než který byl stanoven. Přehled srovnatelných společností se společností ABC včetně ročního obrátu roku 2015 je uveden v následující tabulce.

Tabulka 9 Srovnatelné společnosti dle databáze Albertina

	Název subjektu	Země	Obrat v mil. Kč ⁴	Hlavní NACE - kód
1	Wheelabrator Czech s.r.o.	CZE	1 278	282900
2	PULS investiční s.r.o.	CZE	1 271	271100
3	Kollmorgen, s.r.o.	CZE	1 080	271100
4	Trade FIDES, a.s.	CZE	931	332000
5	IMC Slovakia, s.r.o.	SVK	915	282900
6	ALCO CONTROLS, spol. s r.o.	CZE	883	282900
7	OLBRICH - CZ, spol. s r.o.	CZE	872	289900
8	SOMA spol. s r. o.	CZE	836	289900
9	FRANKLIN ELECTRIC, spol.s r.o.	CZE	781	271100
10	UNIS, a.s.	CZE	769	332000
11	ELECTROPOLI Czech Republic, s.r.o.	CZE	670	256100
12	Muehlbauer Technologies s.r.o.	SVK	612	289900
13	RETIA, a.s.	CZE	581	332000
14	KBA-Grafitec s.r.o.	CZE	570	289900
15	STEELTEC CZ, s.r.o.	CZE	555	257300
16	KOVOKON Popovice s.r.o.	CZE	545	271100
17	Böttcher ČR , k.s.	CZE	461	289900
18	CEBES a.s.	CZE	391	271100
19	AXIS a.s.	CZE	384	332000
20	CVP Galvanika s.r.o.	CZE	379	256100
21	Chotěbořské strojírny, a.s.	CZE	366	257300
22	Schlote-Automotive Czech s.r.o.	CZE	362	256200
23	Energetické opravy, a.s.	CZE	328	332000
24	NATE - nápojová technika a.s.	CZE	322	282900
25	AZOS CZ, s.r.o.	CZE	309	256100
26	SGS Industrial Services CZ s.r.o.	CZE	300	332000
27	Arens Oberflächenfullservice s.r.o.	CZE	299	256200
28	CHODOS CHODOV s.r.o.	CZE	216	289600

Zdroj: Databáze Albertina - Bisnode, vlastní zpracování (2017)

Je důležité připomenout, že podle Směrnice OECD (2010) neexistuje jediná konkrétní výše tržně obvyklé ziskové přírážky. Obvykle by však mělo být možné

⁴ Obrat slovenských společností byl přepočten z EUR na CZK kurzem 27,025 ke dni 31.12.2015 dle kurzovního lístku ČNB.

stanovit interval hodnot, které lze pro účely ověření uplatňování principu tržního odstupe považovat za obvyklé.

Společnosti zpravidla nezveřejňují, jaké ziskové přírážky uplatňují při kalkulaci ceny. Lze však předpokládat, že společnosti by měly na úrovni provozních nákladů dosahovat v dlouhodobém horizontu určitou stabilní ziskovost. Proto by zisková přírážka na provozní náklady společnosti ABC při poskytování spojeným osobám měla být v souladu s obvyklou tržní ziskovostí na úrovni provozních nákladů dosahovanou srovnatelnými společnostmi.

Čistá zisková marže u všech zmíněných srovnatelných společností byla odvozena na základě jejich finančních výkazů pro analyzované roky 2014 a 2015 a dle již výše zmíněného poměrového ukazatele EBIT Margin.

Hodnoty čistých ziskových marží jednotlivých společností včetně průměrných hodnot za roky 2014 a 2015 jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 10 Čisté ziskové marže srovnatelných společností pro roky 2014 a 2015

Název subjektu	2015 ⁵			2014 ⁶			Průměr v %
	Provozní výnosy v tis. Kč	EBIT v tis. Kč	Čistá marže v %	Provozní výnosy v tis. Kč	EBIT v tis. Kč	Čistá marže v %	
Wheelabrator Czech s.r.o.	1 248 992	124 922	10,00	1 174 382	107 574	9,16	9,58
PULS investiční s.r.o.	1 229 016	96 156	7,82	1 220 482	102 713	8,42	8,12
Kollmorgen, s.r.o.	1 053 478	153 387	14,56	963 464	168 371	17,48	16,02
Trade FIDES, a.s.	904 951	183 361	20,26	895 427	232 880	26,01	23,13
IMC Slovakia, s.r.o.	883 662	66 251	7,50	931 102	64 195	6,89	7,20
ALCO CONTROLS, spol. s r.o.	849 437	67 364	7,93	898 880	64 559	7,18	7,56
UNIS, a.s.	678 433	35 788	5,28	427 259	23 202	5,43	5,35
OLBRICH - CZ, spol. s r.o.	826 784	55 891	6,76	1 519 157	168 255	11,08	8,92
SOMA spol. s r. o.	742 575	9 680	1,30	590 716	21 755	3,68	2,49
FRANKLIN ELECTRIC, spol.s r.o.	741 022	12 588	1,70	531 448	13 114	2,47	2,08
ELECTROPOLI Czech Republic, s.r.o.	660 967	98 393	14,89	607 906	101 560	16,71	15,80
Muehlbauer Technologies s.r.o.	614 036	176 397	28,73	434 324	101 792	23,44	26,08
RETIA, a.s.	544 851	219 092	40,21	424 067	67 606	15,94	28,08
STEELTEC CZ, s.r.o.	509 938	40 792	8,00	430 266	37 734	8,77	8,38
KOVOKON Popovice s.r.o.	497 412	121 025	24,33	519 567	145 833	28,07	26,20
KBA-Grafitec s.r.o.	513 408	225 987	44,02	594 810	71 613	12,04	28,03
Böttcher ČR, k.s.	451 588	8 365	1,85	417 924	3 234	0,77	1,31
Schlote-Automotive Czech s.r.o.	352 609	24 449	6,93	309 492	29 199	9,43	8,18
CEBES a.s.	377 121	36 207	9,60	281 684	28 949	10,28	9,94
AXIS a.s.	370 240	28 042	7,57	337 345	-16 661	-4,94	1,32
Chotěbořské strojírný, a.s.	357 411	84 317	23,59	314 885	68 232	21,67	22,63
CVP Galvanika s.r.o.	358 449	69 216	19,31	335 887	78 467	23,36	21,34
NATE - nápojová technika a.s.	321 660	6 156	1,91	336 715	2 757	0,82	1,37
Energetické opravy, a.s.	328 681	-90 466	-27,52	631 133	-22 095	-3,50	-15,51
AZOS CZ, s.r.o.	306 066	31 222	10,20	233 688	23 597	10,10	10,15
SGS Industrial Services CZ s.r.o.	295 166	-8 379	-2,84	325 705	7 654	2,35	-0,24
Arens Oberflächenfullservice s.r.o.	286 316	73 673	25,73	211 918	55 358	26,12	25,93
CHODOS CHODOV s.r.o.	209 086	39 157	18,73	243 134	50 425	20,74	19,73

Zdroj: Výroční zprávy firem, vlastní zpracování (2017)

Analýzou dlouhodobé průměrné ziskovosti dosahované nezávislými srovnatelnými společnostmi za období 2014-2015 bylo zjištěno, že se ziskovost měřená průměrnými hodnotami pohybovala v rozpětí od -15,51 % do 28,08 % s mediánem ve výši 9,25 %, jak zobrazuje tabulka uvedená níže.

⁵ Provozní výnosy a EBIT slovenských firem byl přepočten z EUR na CZK kurzem 27,025 ke dni 31.12.2015 dle kurzovního lístku ČNB.

⁶ Provozní výnosy a EBIT slovenských firem byl přepočten z EUR na CZK kurzem 27,725 ke dni 31.12.2014 dle kurzovního lístku ČNB.

Tabulka 11 Rozpětí ziskovosti srovnatelných společností.

	2015	2014	Průměr
Dolní rozpětí	-27,52	-4,94	-15,51
1. kvartil	6,39	4,99	4,64
Medián	8,80	9,77	9,25
3. kvartil	19,55	18,29	21,66
Horní rozpětí	44,02	28,07	28,08

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Ziskovost společnosti ABC pro období 2014 činí 12,59 % a pro období 2015 9,64 %. Pokud tyto hodnoty porovnáme s průměrným rozpětím ziskovosti za tyto dva roky, které se pohybuje v rozmezí 4,64 % - 21,66 % a které bylo zjištěno u srovnatelných společností, je zřejmé, že společnost ABC dosahuje v porovnání s nezávislými srovnatelnými společnostmi obvyklé tržní ziskovosti.

V rámci zjištěného průměrného ziskového rozpětí by společnost ABC měla být schopna dosahovat obvyklé míry ziskovosti v dlouhodobém horizontu pouze za předpokladu, že se jak ceny za poskytované služby na výstupu, tak rovněž ceny případných plnění od spojených osob na vstupu neodchylují od tržně obvyklých cen.

5.3 Shrnutí výběru metody transferových cen

V předchozí podkapitole byly uvedeny všechny metody doporučené dle Směrnice OECD (2010), které je možné použít pro stanovení transferových cen mezi spojenými osobami.

Tyto metody byly podrobeny vylučovací metodě, z které vyplynulo, že nejvhodnější metodou je transakční metoda čistého rozpětí TNMM. Metody CUP, RPM, COST+ a PSM byly zamítnuty pro jejich nevhodnost.

Tradiční transakční metody nemohly být použity především z důvodu nedostupných informací o srovnatelných nezávislých společnostech.

Bylo provedeno šetření pomocí databáze Albertina, z kterého bylo vyselektováno 28 srovnatelných společností pro další rozbor, podle nastavených kritérií vyhledávání.

Následně byly analyzovány čisté ziskové marže, které jednotlivé podniky uplatňují ve svých strategiích a na jejichž základě se stanovilo rozpětí ziskovosti.

Rozpětí průměrné ziskovosti bylo stanoveno v rozmezí 4,64 % - 21,66 %. Společnost ABC má vhodně nastavené transferové ceny, neboť jejich ziskovost dosahovala v roce 2014 12,59 % a v roce 2015 9,64 %.

Lze tedy shrnout, že společnost s průměrnou ziskovostí 11,12 % poskytuje spojeným osobám služby za transferové ceny ve výši a způsobem, které jsou v souladu s principem tržního odstupu. Společnost by mohla v rámci celkového rozpětí ziskovosti zjištěné u srovnatelných společností dosahovat ještě vyšší ziskovosti a stále by se pohybovala ve stanoveném rozpětí.

Následující závěrečná kapitola je věnována aplikaci metodiky transferových cen a formulování doporučení na základě provedené porovnávací analýzy pro vybraný podnik ABC a dalším doporučením v oblasti dokumentace transferových cen.

6 Doporučení

Kapitola s doporučeními obsahuje zhodnocení zjištěných výsledků vyplývající z výstupů porovnávací analýzy, aplikaci metodiky a doporučení v oblasti dokumentace transferových cen pro vybraný podnik ABC.

6.1 Zhodnocení výsledků porovnávací analýzy a doporučení vhodné metody

Na základě vylučovací metody, která byla použita při výběru vhodné metody pro stanovení transferové ceny řízené transakce mezi spojenými osobami v rámci metod doporučených na základě Směrnice OECD (2010), byla vybrána jako nejvhodnější metoda TNMM. Vyloučené naopak byly metody CUP, RPM, COST+, PSM.

V následujícím textu jsou shrnuty důvody vyloučení výše zmíněných metod a uvedeny důvody, proč byla vybrána metoda TNMM pro stanovení transferových cen mezi spojenými osobami.

Přestože je metoda CUP považována za nejpřesnější metodu, byla zamítnuta, neboť společnost ABC nemá k dispozici údaje o srovnatelných transakcích a to ani vnitropodnikových. Je tedy téměř nemožné najít stejnou nezávislou transakci a i malé odchylky by způsobily velké rozdíly v cenách.

Metoda RPM byla také vyloučena, neboť společnost ABC je plnohodnotným výrobcem a ABC ani žádná ze spojených společností nepůsobí jako distributor.

Metoda COST+ byla vyloučena především proto, že společnost ABC dodává hotové produkty a nikoliv polotovary.

Metoda PSM identifikuje zisky spojených podniků z řízených transakcí a tyto zisky poté rozdělí mezi podniky dle zásluh podniků na základě funkční analýzy. Společnost ABC dle provedené funkční analýzy je ale plnohodnotným poskytovatelem služeb, proto i tato metoda byla vyloučena z použití.

Doporučená metoda pro stanovení transferových cen mezi spojenými podniky je TNMM, která funguje na principu zkoumání čistého ziskového rozpětí v rámci vhodné zvolené poměrového ukazatele. Za indikátor ziskovosti byla zvolena hodnota provozní ziskové marže EBIT Margin. Ziskovost společnosti ABC byla porovnáována

s nezávislými srovnatelnými podniky za pomocí databáze Albertina. Nastavená vyhledávací kritéria odpovídala hodnotám, kterých dosahuje podnik ABC. Tato kritéria splňovalo 28 společností, ty byly podrobeny analýze jejich dosahované ziskovosti podle poměrového ukazatele provozní ziskové marže EBIT Margin.

Z výsledných hodnot bylo stanoveno rozpětí ziskovosti srovnatelných společností, které činilo 4,64 % - 21,66 %. Aby společnost ABC dosahovala ziskovosti podle principu tržního odstupu, doporučuje se, aby se její ziskovost i nadále pohybovala v rámci tohoto vypočítaného intervalu.

6.2 Aplikace metodiky transferových cen vybraného podniku

Metodika transferových cen se skládá z jednotlivých kroků, které dohromady vytváří dokumentaci k transferovým cenám. Aby mohla být metodika transferových cen správně aplikována, je nutné nezapomenout jednotlivé kroky a zahrnout je do vytvářené dokumentace. Pro lepší přehlednost byla vytvořena tabulka níže.

Tabulka 12 Popis jednotlivých kroků metodiky transferových cen vybraného podniku

	Popis
1. krok	Informace o skupině KONCERN
2. krok	Informace o společnosti ABC
3. krok	Popis dokumentované transakce
4. krok	Srovnávací analýza
5. krok	Způsob stanovení odměny za služby
6. krok	Volba metody stanovení transferové ceny
7. krok	Shrnutí k výběru metody a ověření tržní výše převodní ceny pomocí vhodné databáze

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Jak je z tabulky patrné, jednotlivými kroky se zabývala i tato diplomová práce. Společnost ABC ji tedy může brát jako podklad pro vytvoření vlastní metodiky.

6.3 Doporučení v oblasti dokumentace transferových cen

Počet podnikatelských subjektů rozšiřující svou obchodní či výrobní činnost za hranice České republiky neustále roste, případně se stávají součástí nadnárodních koncernů nebo jsou majetkově či personálně propojené. Proto dochází ke zvýšení počtu kontrol a zájmu jednotlivých správců daně o to, jak probíhají prodeje a nákupy mezi těmito spojenými subjekty a zda nedochází k nedovolenému přelévání zdrojů a zisků do zemí s nižším daňovým zatížením. Dotčené subjekty by měly být schopny doložit před správcem daně, jak byly vytvořeny ceny, za které byly jejich produkty prodány spojenému podniku či podnikům, a to prostřednictvím dokumentace k transferovým cenám. Správně zpracovaná dokumentace je časově i finančně velmi náročná, avšak tato náročnost převáží případná rizika z doměřování daní či jiných sankcí a postihů, které by subjektům hrozily v případě špatného doložení tvorby transferových cen. Zásadní rozdíl je viděn v tom, že v České republice leží důkazní břemeno na daňovém poplatníkovi a ne na správci daně, jako je tomu v jiných členských státech OECD, z tohoto důvodu by čeští poplatníci měli dbát na to, aby měli správně zpracovanou dokumentaci k transferovým cenám, i když je v ČR nepovinná. S ohledem na budoucí vývoj se dá očekávat, že se toto změní a dokumentace k transferovým cenám se stane povinnou.

Doporučením pro společnost ABC je tedy vytvoření dokumentace ke stanovení transferových cen. Je vhodné zvážit, zda si dokumentaci společnost vytvoří sama a jako podklad jí poslouží tato diplomová práce, či zda si ji nechá vypracovat externími poradci.

V případě vypracování dokumentace externími poradci musí společnost ABC počítat s vyššími náklady na případné vypracování dokumentace. Je třeba vzít v potaz, že externí poradci mají přístup do panevropské databáze AMADEUS a tedy i k větším množstvím srovnatelných dat, než poskytuje česká databáze Albertina, která byla použita pro potřeby této práce. Je nutné zmínit, že databázi Amadeus používají i správci daní pro jejich analýzu a ověření správného nastavení transferových cen. Posledním důvodem, který hovoří pro zpracování dokumentace externími poradci, je to, že zpracovávají nespočet dokumentací a mají tedy značné zkušenosti v této oblasti a vědí, co přesně správce daně požaduje.

Interní vypracování dokumentace je naopak závislé na znalostech a zkušenostech pracovníků, kteří by ji vytvářeli, a zvýšené náklady by pro firmu byly

nejen v rámci školení příslušných pracovníků v dané problematice, ale i se vstupem do databází firem a času pracovníků, kteří by se tvorbě dokumentace věnovali.

Ať už společnost ABC vytvoří dokumentaci k transferovým cenám interně či externě, měla by se pravidelně aktualizovat a to cca. každé 2 roky nebo při významné změně tržních podmínek.

Posledním doporučením pro firmu ABC v rámci správného nastavení transferových cen je možné využití institutu závazného posouzení a tedy podání žádosti o vydání závazného posouzení na základě § 38 nc ZDP – Závazné posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami. Tím by měla společnost potvrzeno přímo od správce daně, že její transferové ceny jsou nastaveny v souladu s principem tržního odstupu.

Závěr

Cílem diplomové práce byla aplikace metodiky k transferovým cenám u nejčastějších transakcí vybraného podniku se spojenými osobami.

V teoretické části byla provedena literární rešerše dané problematiky včetně vysvětlení základních pojmů z pohledu české legislativy i z pohledu mezinárodně uznávané organizace OECD. Lze shrnout, že česká legislativa, a tedy hlavně metodické pokyny Ministerstva financí řady D, vycházejí z doporučení OECD, která jsou obsažena ve Směrnici OECD (2010).

Dále byly představeny metody, které mohou spojené podniky použít při tvorbě dokumentace stanovení transferových cen. Dokumentace k transferovým cenám byla blíže vymezena, neboť by měla podnikatelským subjektům sloužit zároveň i jako důkazní prostředek při jednání s daňovými orgány příslušných států. Byla nastíněna také rizika, která subjektům hrozí v případě chybného nastavení transferových cen.

V praktické části byl představen podnik ABC. Byla popsána především jeho vlastnická struktura a postavení v rámci KONCERNU, předmět činnosti a finanční výsledky analyzovaného období 2014-2015 a také obchodní model, který společnost uplatňuje v rámci spojených osob.

Následovala srovnávací analýza, jejíž součástí byla funkční analýza a analýza rizik. Z této analýzy vyplynulo, že podnik ABC je plnohodnotným poskytovatelem dokumentovaných transakcí a to poskytování zboží, výkonů a služeb od prvotního vývoje, designového návrhu (3D modely, technické výkresy), přes konstrukci, výrobu až po montáž jednotlivých skupin nebo celých zařízení konečnému zákazníkovi, a nese tedy veškeré důležité funkce a s nimi spojená rizika.

Dále byla aplikována metodika tvorby transferové ceny od způsobu tvorby ceny a nákladových kalkulací, po výběr vhodné metody pro stanovení transferových cen vylučovací metodou. Jako vhodná metoda byla zvolena transakční metoda čistého rozpětí TNMM a následně byla ověřena tržní výše transferových cen vybrané metody pomocí analýzy dat srovnatelných nezávislých společností získaných z české databáze Albertina.

Na základě čistých ziskových marží srovnatelných nezávislých společností bylo stanoveno rozpětí ziskovosti v rozmezí 4,64 % - 21,66 %. Tím bylo potvrzeno správné nastavení transferových cen na základě principu tržního odstupu společnosti ABC.

Z praktické části je patrné, že hlavního cíle diplomové práce bylo dosaženo.

V části doporučení jsou shrnuty důvody výběru metody TNMM jako vhodné metody pro stanovení transferových cen mezi spojenými osobami a další doporučení pro tvorbu dokumentace, a to buď interně, k čemuž jako podklad může společnost ABC posloužit tato diplomová práce, či prostřednictvím externích poradců. Jedním z posledních doporučení je i využití institutu závazného posouzení podle § 38 nc ZDP.

Diplomová práce může sloužit jako návod pro tvorbu dokumentace nastavení transferových cen nejen společnosti ABC, ale i jiným podnikatelským subjektům. Může být využita také jako východisko pro další a podrobnější výzkum, neboť problematika transferových cen nemůže v rámci jedné práce zahrnout veškeré související aspekty. Rozšíření práce by mohlo obsahovat například legislativní úpravu transferových cen v Německu, ve kterém sídlí mateřská firma společnosti ABC, případně i vytvoření dokumentace pro dotčené spojené osoby společnosti ABC. Vhodná by byla i aktualizace nastavení transferových cen v čase.

Seznam tabulek

Tabulka 1 Přehled metod ke stanovení transferových cen.....	31
Tabulka 2 Finanční výsledky společnosti ABC spol. s r.o. (v tis. Kč) v letech 2014 a 2015.....	39
Tabulka 3 Rozvaha společnosti ABC spol. s r.o. (v tis. Kč) v letech 2014 a 2015	39
Tabulka 4 Rozložení funkcí při poskytování služeb společnosti ABC spojeným a nespojeným osobám.....	45
Tabulka 5 Shrnutí rozložení rizik ve vztahu k dokumentovaným transakcím....	51
Tabulka 6 Vlastnictví aktiv	53
Tabulka 7 Lidské zdroje.....	53
Tabulka 8 Schéma výpočtu nabídkové ceny.....	57
Tabulka 9 Srovnatelné společnosti dle databáze Albertina	62
Tabulka 10 Čisté ziskové marže srovnatelných společností pro roky 2014 a 2015	64
Tabulka 11 Rozpětí ziskovosti srovnatelných společností.	65
Tabulka 12 Popis jednotlivých kroků metodiky transferových cen vybraného podniku	68

Seznam obrázků

Obrázek 1 Přehled metod stanovení transferových cen	23
Obrázek 2 Koncept vnitřní srovnatelné ceny	25
Obrázek 3 Metoda nákladů a přírážky COST+.....	27
Obrázek 4 Schéma obchodního modelu v KONCERNU	41

Seznam použitých zkratk

apod.	a podobně
atd.	a tak dále
COST+	Metoda nákladů a ziskové přírážky
CPM	Metoda srovnatelných zisků
CUP	Metoda nezávislé srovnatelné ceny
EBIT	Earnings before Interest and Taxes
EU	Evropská unie
EU TPD	Evropská dokumentace k transferovým cenám
GFŘ	Generální finanční ředitelství
Kč	koruna česká
MFČR	Ministerstvo financí České republiky
mil.	milion
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OSN	Organizace spojených národů
PSM	Metoda rozdělení zisku
PV	provozní výnosy
resp.	respektive
ROA	ukazatel rentability aktiv
ROS	ukazatel rentability tržeb
RPM	Metoda stanovení ceny při opětovném prodeji
Směrnice OECD	Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy

tis.	tisíc
TNMM	Transakční metoda čistého rozpětí
ZDP	Zákon č. 586 /1992 Sb., o dani z příjmů

Seznam použité literatury

BDO Česká republika: *Rizika chybně nastavených či chybně zdokumentovaných transferových cen* [online]. Praha: BDO, 2017 [cit. 2017-03-6]. Dostupné z: <https://www.bdo.cz/cs-cz/sluzby/dane/transferove-ceny/rizika-chybne-nastavenych-ci-chybne-zdokumentovany>

BISNODE - Albertina. *ALBERTINA Chytrá databáze pro obchod a marketing* [online]. Praha: Bisnode Česká republika, 2017 [cit. 2017-04-11]. Dostupné z: <http://www.albertina.cz/>

DVOŘÁČEK, Jiří; TYLL, Ladislav. *Outsourcing a offshoring podnikatelských činností*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2010. 183 s. [cit. 2016-11-15]. ISBN 978-80-7400-010-2

FUČÍK, Ivan a kol. *Daňové aspekty podnikání v koncernu*. Praha: ASPI, 2008. 236 s. [cit. 2016-10-16]. ISBN 978-80-7357-323-2

JAKOUBEK, Jiří. Seminář: *Transferové ceny v koncernových strukturách*. Praha, 27.2.2017. [cit. 2017-03-01].

KING, Elizabeth. *Transfer Pricing and Corporate Taxation: Problems, Practical Implications and Proposed Solutions*. 1. vyd. Springer-Verlag New York, 2010. 194 s. [cit. 2016-10-16]. ISBN 978-1-4419-2678-4

MINISTERSTVO FINANCÍ ČR: Komentář k určování obvyklé ceny (ocenění majetku a služeb) [online]. Praha: *Ministerstvo financí ČR*, 2014 [cit. 2016-11-01]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/ocenovani-majetku/komentare/komentar-k-urcovani-obvykle-ceny-oceneni-19349>

MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. Pokyn D-332 Sdělení k uplatňování mezinárodních

standardů při zdaňování transakce mezi sdruženými podniky – převodní ceny. Č. j. 39/86 829/2009-393. *Financnisprava.cz* [online]. 1. 1. 2004. Praha: MFČR Odbor 39, ©2013 - 2017 [cit. 2016-11-01]. Dostupné z: <http://www.financnisprava.cz/cs/dane-a-pojistne/legislativa-a-metodika/pokyny-d/casove-cleneni/2004/pokyn-d-258-2607/app/VGF4dGVzdFZpZXd8aHR0cDovL3d3dy5maW5hbmNuaXNwcmF2YS5jei9>

MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. Pokyn č. D-333 Sdělení MF k závaznému posouzení způsobu, jakým byla vytvořena cena sjednávaná mezi spojenými osobami. Č. j. 39/86 838/2009-393. *Financnisprava.cz* [online]. 1.1.2011. Praha: MFČR Odbor 39, ©2013-2017 [cit. 2016-11-01]. Dostupné z: http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/msprime-dane/Pokyn_D-333.pdf.

MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. Pokyn č. D-334 Sdělení MF k rozsahu dokumentace způsobu tvorby cen mezi spojenými osobami. Č. j. 39/86 849/2009-393. *Financnisprava.cz* [online]. 1.1.2011. Praha: MFČR Odbor 39, ©2013-2017 [cit. 2016-11-01]. Dostupné z: http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/msprime-dane/Pokyn_D-334.pdf.

NERUDOVÁ Danuše. *Mezinárodní smlouvy o zamezení dvojitého zdanění*. Daňáři online: Daně a právo v praxi 2007/6 [online]. 2007, [cit. 2016-09-29] Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d2278v3021-mezinarodni-smlouvy-o-zamezeni-dvojiho-zdaneni/>

OECD (2010). *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*, 2010. [cit. 2016-10-16]. ISBN 978-92-64-09018-7. Dostupné z: http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2010_tpg-2010-en

OECD (2014). *Model Tax Convention on Income and on Capital*, 2010. OECD Publishing, 2014. [cit. 2016-10-16]. ISBN 978-92-64-21937-3. Dostupné z: http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2014_mtc_cond-2014-en

OECD. BEPS Actions. *OECD* [online]. France: OECD, 2016 [cit. 2017-03-06]. Dostupné z: <http://www.oecd.org/tax/beps/beps-actions.htm>

Resolution of the Council and of the representatives of the governments of the Member States, meeting within the Council, of 27 June 2006 on a code of conduct on transfer pricing documentation for associated enterprises in the European Union (EU TPD), [online]. 2006, [cit. 2017-03-06] Dostupné z: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A42006X0728\(01\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A42006X0728(01))

RYLOVÁ, Zuzana. *Mezinárodní dvojí zdanění*. 3. aktualiz. a rozš. vyd. Olomouc: Anag, 2009. 424 s. [cit. 2016-11-15]. ISBN 978-80-7263-511-5

SOBOTKOVÁ, Veronika; SOLILOVÁ Veronika. *Dokumentace k převodním cenám v Evropské unii a České republice*. Daňáři online: Daně a právo v praxi 2010/10 [online]. 2010, [cit. 2016-09-29]. Dostupné z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d26637v35006-dokumentace-k-prevodnim-cenam-v-evropske-unii-a-ceske-republice/#footnote3>

STROUHAL, J. a kol. *Oceňování v účetnictví*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013. [cit. 2016-10-16]. ISBN: 978-80-7478-366-1.

VINKLER, Pavel. *Editační povinnost - závazné posouzení daňových transakcí*. Ministerstvo průmyslu a obchodu. [online] Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu. 19.12.2007. [cit. 2016-11-02] Dostupné z: <http://www.mpo.cz/dokument38017.html>

Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

Zákon č. 526/1990 Sb. o cenách, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Seznam příloh

Příloha A - Přehled platných smluv České republiky o zamezení dvojího zdanění
v oboru daní z příjmu, resp. z příjmu a z majetku

Příloha B - Organizační schéma společnosti ABC, spol. s r.o.

Příloha C - Schéma organizační struktury skupiny KONCERN

Příloha A - Přehled platných smluv České republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu, resp. z příjmu a z majetku

PODLE STAVU K 24.8.2016				
Smluvní stát	Platnost ode dne	Sbírka zákonů	Vydáno ve Finančním zpravodaji	Poznámka
		(event. Sbírka mezinárodních smluv)		
Albánie	10.09.1996	270/1996 Sb.	č. 12/96	
Arménie	15.07.2009	86/2009 Sb.m.s.		
Austrálie	27.11.1995	5/1996 Sb.	č. 2/96	
Ázerbájdžán	16.06.2006	74/2006 Sb.m.s.	č. 1/2/2007	
Bahrajn	10.04.2012	59/2012 Sb.m.s.		
Barbados	06.06.2012	69/2012 Sb.m.s.		
Belgie	24.07.2000	95/2000 Sb.m.s.	č. 4/2001, č. 9-10/2003, č. 6-7/2007, č. 4/2015	Sdělení č. 127/2003 Sb.m.s. Protokol č. 17/2015 Sb.m.s.
Bělorusko	15.01.1998	31/1998 Sb.	č. 5/98 , č. 11/98	redakční oprava část.74/1998 Sb. Protokol č. 99/2011 Sb.m.s.
Bosna a Hercegovina	12.05.2010	58/2010 Sb. m.s.		
Brazílie	14.11.1990	200/1991 Sb.		
Bulharsko	02.07.1999	203/1999 Sb.		
Čína	04.05.2011	65/2011 Sb.m.s.	č. 05/2011	
Dánsko	17.12.2012	14/2013 Sb.m.s.	č. 03/2013	
Egypt	04.10.1995	283/1995 Sb.	č. 1/96	
Estonsko	26.05.1995	184/1995 Sb.	č. 12/2/95, č. 3/2014	redakční oprava č.17/2004 Sb.m.s.
Etiopie	30.05.2008	54/2008 Sb.m.s.		
Filipíny	23.09.2003	132/2003 Sb.m.s.	č. 11/2004	
Finsko	12.12.1995	43/1996 Sb.	č. 2/98, č. 1/2005	
Francie	01.07.2005	79/2005 Sb.m.s.	č. 12/1/2005, č. 11-12/2006	
Gruzie	04.05.2007	40/2007 Sb.m.s.	č. 8-9/2007, č. 3/2010	
Hongkong	24.01.2012	49/2012 Sb.m.s.	č. 4/2012	
Chorvatsko	28.12.1999	42/2000 Sb.m.s.	č. 6/2000, č. 3/2001	Protokol č. 82/2012 Sb.m.s.
Indie	27.09.1999	301/1999 Sb.	č. 7/8/2000	
Indonésie	26.01.1996	67/1996 Sb.	č. 4-5/99, č. 4/2010	
Irsko	21.04.1996	163/1996 Sb.	č. 5/98, č. 4/2009, č. 2/2012	
Írán	4.8.2016			
Island	28.12.2000	11/2001 Sb.m.s.		
Itálie	26.06.1984	17/1985 Sb.	č. 4-5/87, č. 12/97, č. 4-5/99, č. 1/1/2003, č. 6/2010	
Izrael	23.12.1994	21/1995 Sb.	č. 1/95, č. 4/95	
Japonsko	25.11.1978	46/1979 Sb.	č. 5/80, č. 3/2012, č. 4/2014	
JAR (Jihoafrická republika)	03.12.1997	7/1998 Sb.	č. 3/99	
Jordánsko	07.11.2007	88/2007 Sb.m.s.		

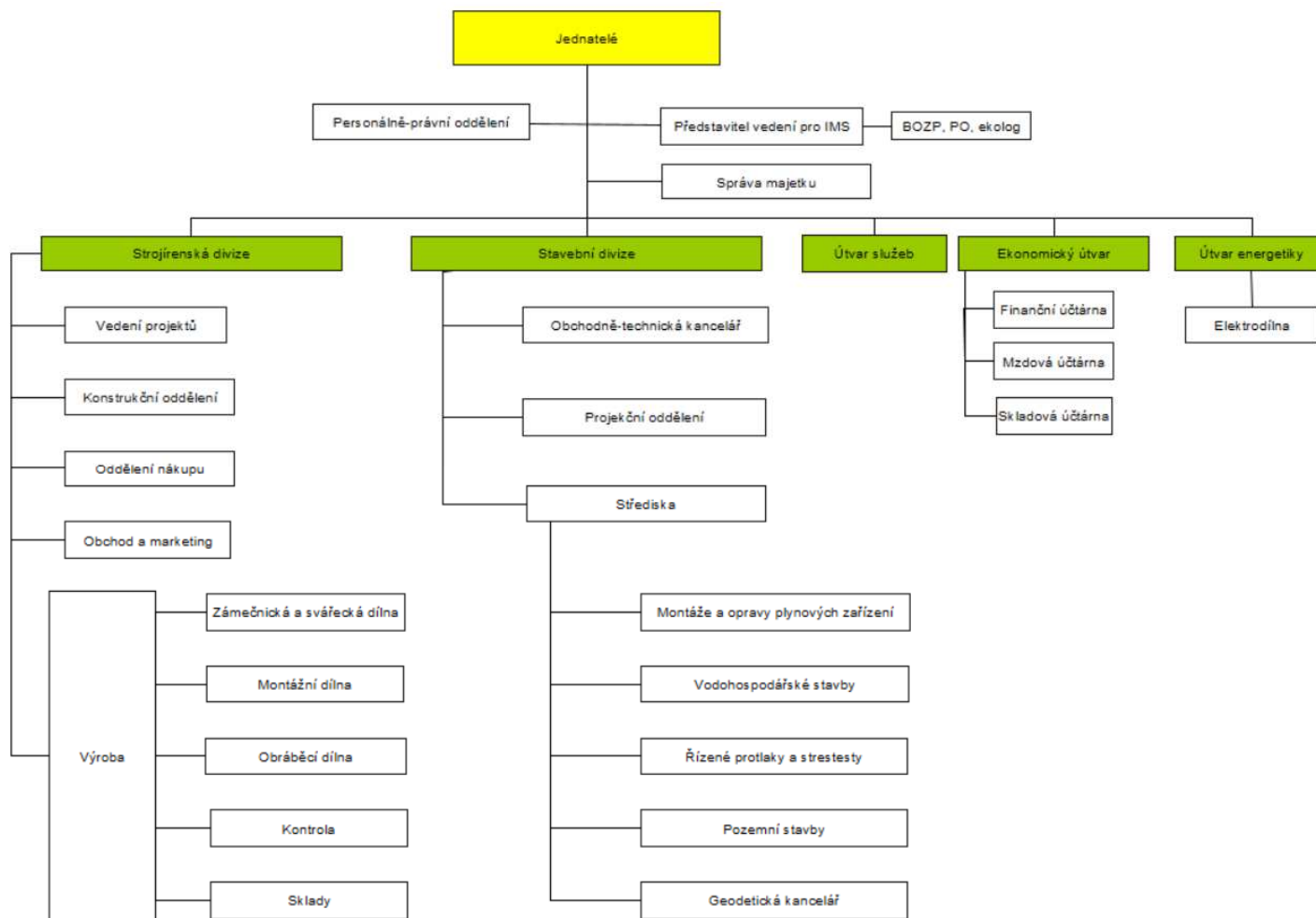
Kanada	28.05.2002	83/2002 Sb.m.s.	č. 11-12/2002	
Kazachstán	29.10.1999	3/2000 Sb.m.s.	č. 4-5/2000, č. 4/2009	Protokol č. 43/2016 Sb. m. s.
Korejská republika	03.03.1995	124/1995 Sb.	č. 10/95	
KLDR (Korejská lidově demokratická republika)	07.12.2005	3/2006 Sb.m.s.		
Kolumbie	06.05.2015	39/2015 Sb.m.s.	č. 5/2016	
Kuvajt	03.03.2004	48/2004 Sb.m.s.		
Kypr	26.11.2009	120/2009 Sb.m.s.	č. 4/2010	
Libanon	24.01.2000	30/2000 Sb.m.s.		
Lichtenštejnsko	22.12.2015	8/2016 Sb.m.s.		
Litva	08.08.1995	230/1995 Sb.	č. 12/2/95, č. 12/97	
Lotyšsko	22.05.1995	170/1995 Sb.	č. 9/95, č. 5/96	
Lucembursko	31.07.2014	51/2014 Sb.m.s.		
Maďarsko	27.12.1994	22/1995 Sb.	č. 1/95	
Makedonie	17.06.2002	88/2002 Sb.m.s.	č. 9-10/2002	
Malajsie	09.03.1998	71/1998 Sb.	č. 4-5/99	
Malta	06.06.1997	164/1997 Sb.	č. 11/97	
Maroko	18.07.2006	83/2006 Sb.m.s.	č. 1/2/2007	
Mexiko	27.12.2002	7/2003 Sb.m.s.	č. 2-3/2004, č. 8-9/2007	
Moldávie	26.04.2000	88/2000 Sb.m.s.		Protokol č. 97/2005 Sb.m.s.
Mongolsko	22.06.1998	18/1999 Sb.	č. 2/99	
Německo	17.11.1983	18/1984 Sb.	č. 3-4/84	
Nigérie	02.12.1990	339/1991 Sb.		redakční oprava č. 371/1999 Sb.
Nizozemí	05.11.1974	138/1974 Sb.	č. 5/80, č. 9/97, č. 1/98,	Protokol č. 112/1997 Sb.,
			č. 7-8/99	Protokol č. 58/2013 Sb.m.s.
Norsko	09.09.2005	121/2005 Sb.m.s.	č. 12/1/2005	
Nový Zéland	29.08.2008	75/2008 Sb.m.s.	č. 4/2009	
Pákistán	30.10.2015	58/2015 Sb.m.s.		
Panama	25.02.2013	91/2013 Sb.m.s.		
Polsko	11.06.2012	102/2012 Sb.m.s.	č. 03/2013	
Portugalsko	01.10.1997	275/1997 Sb.	č. 3/99	
Rakousko	22.03.2007	31/2007 Sb.m.s.	č. 6-7/2007	redakční oprava č.39/2007 Sb.m.s.,
				Protokol č. 100/2012 Sb.m.s.
Rumunsko	10.08.1994	180/1994 Sb.	č. 12-1/94	
Rusko	18.07.1997	278/1997 Sb.	č. 12/98, č. 1/2/99	Protokol č. 56/2009 Sb.m.s.
Řecko	23.05.1989	98/1989 Sb.	č. 11-12/89	
Saúdská Arábie	01.05.2013	42/2013 Sb.m.s.	č. 2/2014	
SAE (Spojené arabské emiráty)	09.08.1997	276/1997 Sb.		Sdělení č. 122/2004 Sb.m.s.
Singapur	21.08.1998	224/1998 Sb.	č. 1/2/99	Protokol č. 64/2014 Sb.m.s.
Slovensko	14.07.2003	100/2003 Sb.m.s.	č. 7-8/2003, č. 3/2014	
Slovinsko	28.04.1998	214/1998 Sb.	č. 10/98	

Srbsko a Černá Hora	27.06.2005	88/2005 Sb.m.s.	č. 10/1/2005, č. 8-9/2007, č. 1-2/2009	Protokol č. 26/2011 Sb.m.s.
Srí Lanka	19.06.1979	132/1979 Sb.	č. 5/80	
Sýrie	12.11.2009	115/2009 Sb.m.s.	.	
Španělsko	05.06.1981	23/1982 Sb.	č. 3/82	
Švédsko	08.10.1980	9/1981 Sb.	č. 1/81, č. 2/98	
Švýcarsko	23.10.1996	281/1996 Sb.	č. 12/96, č. 4/2/2005	redakční oprava část. 5/1997 Sb., Protokol č. 99/2013 Sb.m.s.
Tádžikistán	19.10.2007	89/2007 Sb.m.s.		
Thajsko	14.08.1995	229/1995 Sb.	č. 1/98	
Tunis	25.10.1991	419/1992 Sb.	č. 10/95	
Turecko	16.12.2003	19/2004 Sb.m.s.	č. 4-5/2004	
Ukrajina	20.04.1999	103/1999 Sb.	č. 3/2000*	*redakční oprava FZ č. 4-5/2000, Protokol č. 12/2016 Sb.m.s.
USA (Spojené státy americké)	23.12.1993	32/1994 Sb.	č. 11/94, č. 3/96	redakční oprava č. 370/1999 Sb.
Uzbekistán	15.01.2001	28/2001 Sb.m.s.	č. 6/2001	Protokol č. 92/2012 Sb.m.s.
Velká Británie (Spojené království Velké Británie a Severního Irska)	20.12.1991	89/1992 Sb.	č. 6/92, č. 12/96	redakční oprava část. 37/1992 Sb.
Venezuela	12.11.1997	6/1998 Sb.	č. 4-5/99	
Vietnam	03.02.1998	108/1998 Sb.	č. 6/98	

Zdroj: Ministerstvo Financí ČR [online], 2017, Dostupné z:

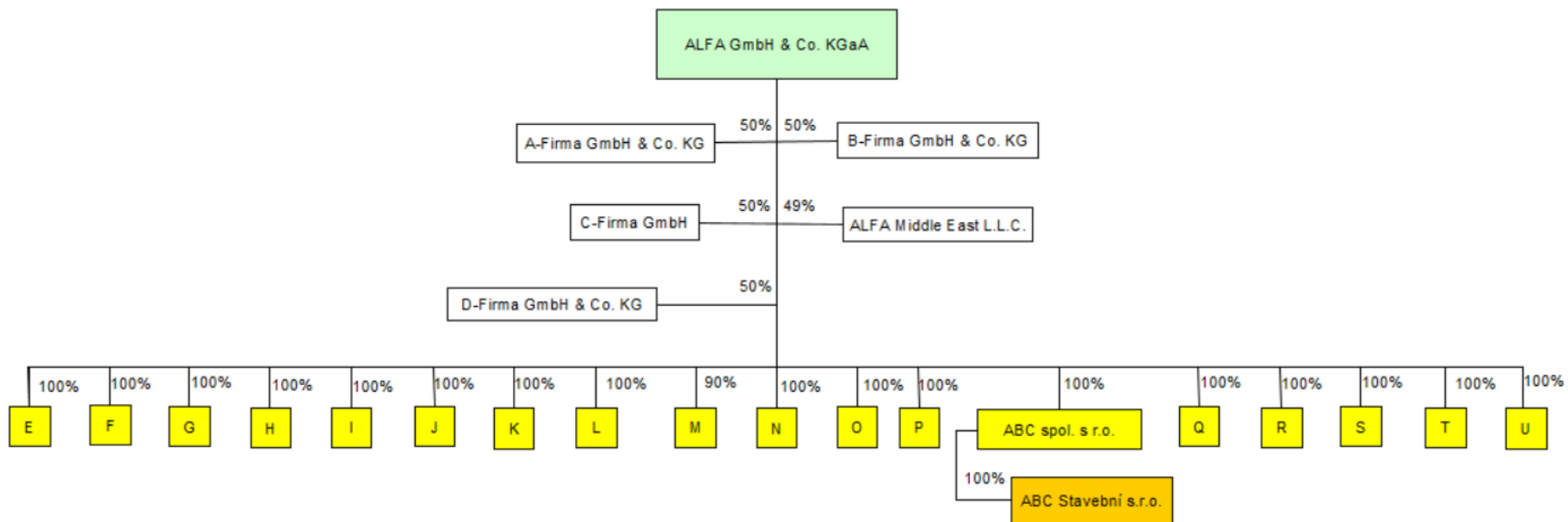
<http://www.mfcr.cz/cs/legislativa/dvoji-zdaneni/prehled-platnych-smluv>

Příloha B - Organizační schéma společnosti ABC, spol. s r.o.

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Příloha C - Schéma organizační struktury skupiny KONCERN

Zdroj: Vlastní zpracování (2017)

Abstrakt

REINDLOVÁ Jana. *Transferové ceny mezi spojenými osobami vybraného podniku*. Plzeň, 2017. 80 s. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova: transferová cena, cena obvyklá, spojené podniky, princip tržního odstupu, metody stanovení transferových cen;

Předložená diplomová práce je zaměřena na problematiku transferových cen mezi spojenými podniky. Úkolem je aplikovat vhodnou metodiku pro stanovení transferových cen u nejčastějších řízených transakcí vybraného podniku. Práce obsahuje teoretické východisko a právní úpravu k transferovým cenám, popis jednotlivých metod a rizika související s nesprávně nastavenými transferovými cenami. V praktické části se práce zabývá představením vybraného podniku, funkční analýzou podniku a aplikováním metodiky transferových cen včetně ověření tržní výše nastavených transferových cen. V závěrečné části práce jsou zhodnoceny zjištěné výsledky z praktické části a z toho plynoucí doporučení.

Abstract

REINDLOVÁ, Jana. *Transfer pricing between associated enterprises of selected company*. Plzeň, 2017. 80 s. Master thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Key words: transfer price, usual price, associated enterprises, principle of arm's length, transfer pricing methods;

This thesis deals with transfer pricing between associated enterprises. The aim of this thesis is an application of a suitable method for determination of the transfer pricing on the essential transactions of a selected company. The theoretical part is focused on literature review and presentation of related laws for the transfer pricing, description of particular methods and risk analysis of incorrect settings of the transfer pricing. The case study presents an implementation of the selected method in a real company. This part contains a short presentation of the selected company, functional analysis and application of the transfer pricing methods, including verification of determined transfer prices on market. The recommendation for the company, important results and their evaluation conclude this thesis.